

PASILLI

3/2008

PAU:n Pasilan osaston lehti

Tässä numerossa

Pasillin uumenista	3
Puitesuunnitelmia.....	4
Pääluottamusmiehen palsta.....	5
Viisautta Voutilan malliin vol.29.....	6
SASK:in ilmastoseminaari.....	9
Pari tiedotetta.....	12
Terveisiä Siipitieltä.....	13
Osaston jäsenille.....	14
Kansainvälinen jaosto.....	15
Maailman posteilta.....	16
Uusliberalismi Suomessa.....	18
Kunnallisvaalit (SKP).....	20
Punainen Kaapeli.....	22
Otteita Siliamin työpäivästä.....	24

Pasillin uumenista

Oma Tupa kullan kallis

Tupa-mallia on tuotu alueellemme kovaa vauhtia. Henkilökohtaisesti en näe uudessa palkkamallissa juurikaan mitään suuria uhkatekijöitä. Työntekijät tuskin alkavat vahtimaan toistensa työtahtia, eikä työtahdissa ole enää kiristettävää. Tosiasia kuitenkin on että tuottavuutta työnantaja meiltä vaatii, oli palkkamalli mikä hyvänsä. Ainoa mahdollisuus tuottavuuden nostamiseksi on tehdä asiat fiksummin ja paremmilla työvälineillä, työtavoilla ja -koneilla. Palkka on tietysti mukava asia menetetyistä vapaa-ajasta, mutta tuskin tuottavuuteen perustuvasta palkanosasta tulee unelmien kultakaivos, joka saa meidät viihtymään työpaikassamme. Tietysti se voi hieman edesauttaa sitä.

Väitän, että enemmän viihtyvyyttä voi parantaa Tupa-mallin toinen puoli – eli keinot, joilla tuottavuutta etsitään. Jos olen ymmärtänyt oikein, konsernimme johdon tahtotila on se, että tuottavuutta etsitään osaavan, motivoituneen ja työssään viihtyvän henkilöstön avulla. Henkilöstön, joka ottaa osaa oman työnsä kehittämiseen, voi vaikuttaa omaan työkuvaansa ja joka on tämän työnsä paras asiantuntija. Uskon, että tuottavuutta ei synny, työviihtyisyys kasva tai Itellan työkuulttuuri tai brändi kehity ennen kuin näin tapahtuu. Työtahti ei tästä voi kiristyä. Sairaslomalla oleva, loppuun ajettu, ilman minkäänlaista motivaatiota tai mielihyvää tunteva duunari kun harvoin on kovin tuottava.

Käytännössä tämä tarkoittaa sitä että yhdessä henkilöstön kanssa alueemme johdon on löydettävä ne tavat, se aika, ne ihmiset ja ne taloudelliset resurssit, joilla henkilöstökin voi osallistua tuotannon kehittämiseen. On kovin helppoa mennä tuotannon painaessa päälle sieltä mistä aita on matalin ja puska päänmentävä. ”Meillä on tämä uusi malli - kaikki on kuin ennenkin, sitä palkanosaa lukuun ottamatta.” Näin ei kaikeksi ole tarkoitus toimia...eihän?

Kun työtämme kehitetään myös duunariporukalla, voi tästä olla monia hyötyjä:

Kehittämissryhmässä voi syntyä varsin omituisen raikkaitakin ideoita. Vältetään ne kämmät joita syntyy kun vasen käsi ei tiedä mitä oikea tekee. Vähennetään

yksikköjen välisiä skismoja ja epäluuloja. Henkilöstön ammattitaito lisääntyy ja työnkuva laajenee. Esille nousee asioita, joista ei aikaisemmin ole uskallettu, huomattu, viitsitty puhua. Työnantajalla tai liitolla on mahdollisuus löytää uusia tai varttuneempia kasvoja ja näillä kasvoilla on mahdollisuus löytää työnantaja tai liitto. Aktiivisuus ja omatoimisuus nousevat. Opimme tuntemaan uusia ihmisiä (Toiset kutsuvat sitä verkostoitumiseksi.) Höyryjäkin on välillä mukava päästellä. Se helpottaa. Välillä voi tuntea itsensä työntekijänä jopa tarpeelliseksi ja ihmisenä aivan kelvolliseksi.

Mikään ei synny itsestään. Ja välillä ei synny mitään. Tämä on ymmärrettävää. Yrityskulttuuria ei muuteta hetkessä, eivätkä kangistuneet kaavat aivan herkästi aukene. Mikä aluksi saattaa tuntua hukkaan heitetyltä ajalta ja resurssien tuhlaamiselta jonninjoutaviin palavereihin tuottaa kyllä pidemmällä aikavälillä tuloksia, mikäli kehittäminen otetaan tosissaan. Tärkeintä aluksi on luoda ne mallit ja toimintatavat ja pelisäännöt joilla kehittämissryhmät toimivat ja rakentaa lopuksi se himmeli, jossa henkilöstökehittämissryhmien toiminta on oleellinen ja normaali osa ja sidoksissa ja sisällytettynä Tässäkin asiassa työnantaja voi kernaasti pyytää avuksi työntekijöiden henkistä pääomaa.

Osassa alueemme työyksiköitä henkilöstöryhmät on jo perustettu, osassa toiminta on jo hiipunut ja osassa lähtötelineissä. Toivon niin liitolta kuin työnantajaltakin erinomaista aktiivisuutta tässä asiassa. Tuotannossa ovat muutokset koko ajan käynnissä. Nyt olisi hyvä aika aloittaa.

Jussi Lehmusvaara

Kohtia työterveydenhuollon puitesuunnitelmasta

*Eija Heikkilä, työsuojeluvaltuutettu, Pasila/
toimikunnan puheenjohtaja*

Itella konsernissa tehdään vuosittain työterveydenhuollon puitesuunnitelma, jota käytetään paikallisen toimintasuunnitelman teossa. Työterveydenhuollon toimintasuunnitelma perustuu mm. työterveyshuoltolakiin. Painopiste suunnitelmassa on edelleenkin saada vähennettyä tapaturmia ja sairauspoissaoloja sekä tuki- ja liikuntaelinsairauksien vähentäminen. Puitesuunnitelma hyväksytään työsuojelun keskustoimikunnassa, jossa on mukana työntekijän edustajat ja erityistyösuojeluvaltuutetut. Helsingin postikeskuksen toimintasuunnitelma tehtiin keskiviikkona 17.9.

Työssä selviytymisen malli

Esimies keskustelee(”puheeksi otto”-malli) työntekijän kanssa, kun hänellä on ollut 3 tai useita lyhyitä sairauspoissaoloja tai yksi yli 10 vrk:n yhtäjaksoinen sairauspoissaolo tai kumulatiivisesti 12 kk aikana 30 vrk tai enemmän sairauspoissaoloja. Työntekijä voi halutessaan pyytää mukaan keskusteluihin työsuojeluvaltuutetun. Keskusteluissa käydään läpi työntekijän jaksamiseen vaikuttavat tekijät.

Työpaikoilla autetaan työntekijää selviämään työssään räätälöimällä hänelle sopivia työtehtäviä, työvuoroja ja jaksottamalla lomiamia. Myös voidaan ottaa erilaisia apuvälineitä käyttöön sekä muutenkin kehittää uusia työtapoja. Erilaisilla tautuksilla saadaan työn kuormitusta kevennettyä. Keskusteluista kirjoitetaan muistio, josta ilmenee työpaikalla tehtävät toimenpiteet työntekijän jaksamisen hyväksi ja jonka allekirjoittavat esimies ja työntekijä. Muistiosta on annettava työntekijälle oma kopio. Muistio tehdään työntekijän läsnä ollessa eikä vasta tilaisuuden jälkeen.

Työntekijän voi ohjata tarvittaessa työterveyshuoltoon. Työterveyshuollossa työntekijä ja työterveyshoitaja yhdessä käyvät läpi työkykyyn vaikuttavat tekijät (työkyky selvitys). Tarvittaessa työntekijä ohjataan työkyvyn selvittämiseksi työterveyslääkärin vastaanotolle, jossa arvioidaan työn kuormittavuus ja mahdollinen tarve erilaisiin laboratoriotutkimuksiin tai erikoislääkärillä käynteihin. Tarpeen vaatiessa työntekijä voidaan ohjata yksilöllisiin tai ryhmäkuntoutuksiin, joita on paljon tarjolla. Se mitä asioita tutkimuksissa on tullut esille ja se mitä työntekijä on keskustellut työterveydenhoitajan ja lääkäreiden kanssa ovat vaitiolovelvollisuuden alaisia asioita, jotka jäävät ainoastaan

työntekijän ja työterveyshuollon tietoon.

Verkostoneuvotteluun osallistuu työntekijä, työterveyshuollon edustaja / edustajat (lääkäri / työterveyshoitaja), työnantajan edustaja ja työsuojeluvaltuutettu. Tapaamisessa käydään läpi, mitä toimenpiteitä työpaikalla on tehty, että työntekijä jaksaa olla töissä. Esimerkiksi kun työntekijä on palaamassa pidemmän sairauspoissaolon jälkeen takaisin töihin, niin hänelle voidaan hakea rahoitusta työkokeiluun nykyiseen työhön eläkelaitokselta tai Kelalta tai hakea Kunnan polku-konsernitukea.

Tapaamisessa keskustellaan henkilön työkyvystä vain sen verran kuin hän itse haluaa kertoa. Myös työntekijän omat toiveet/ ratkaisuehdotukset otetaan huomioon. Samalla sovitaan seuraava tapaaminen, jossa katsotaan miten asiat ovat toteutuneet ja mitä vaikutuksia niillä on ollut työntekijän jaksamiseen. Tapaamisesta tehdään muistio. Nämäkin asiat ovat vaitiolovelvollisuuden alaisia asioita.

Työpaikkaselvitykset

tekeminen on esimiesten vastuulla ja ne tehdään toimintaa aloitettaessa, työolosuhteiden muuttuessa, tarpeen vaatiessa tai vähintään 5 vuoden välein. Työpaikkaselvityksien pohjana käytetään työpaikan riskien arviointia, työtapaturma- ja sairauspoissaolotilastoja. Meillä työpaikkaselvityksessä on mukana työterveyshuollon ja esimiehen lisäksi työsuojeluvaltuutettu sekä työsuojeluasiamies.

Selvityksistä työterveyshuolto tekee muistiot kuukauden kuluessa ja selvityksessä mukana olleen Työpaikkaselvityksestä pidetään 6 kk:n kuluttua seurantapalaveri, jossa katsotaan ovatko sovitut asiat edenneet mihinkään.

Kerron tarkemmin seuraavassa Pasillissa postikeskuksen työterveyden toimintasuunnitelmasta. Paikallinen suunnitelma pitää olla työntekijöiden nähtävänä joko työpaikan ilmoitustaululla tai sovitussa tiedotuskansiossa. Työterveydenhuollon puitesuunnitelma löytyy kokonaisuudessaan Itellan verkon Point:sta kohdasta tukitoiminnot työhyvinvointi- työterveyshuolto. Pointista löytyy kaikkea muutakin hyödyllistä tietoa.

Syysterveisin, Eija Heikkilä

Pääluottamusmiehen palsta

Hannu Sojakka

Syyskuu lähenee jo puoltaväliä, tätä kirjoittaessani. Takana on nyt kesälomat, vaikka puolitoista viikkoa lomaa onkin vielä itselläni pitämättä. Heinäkuu Suomessa oli ainaskin pari viikkoa niin kesäistä ja lämmintä. Vettä on tippunut nyt tällä hetkellä jo useita päiviä tuutin täydeltä. Sää tiedotus kyllä lupaa jo muutamia aurinkoisia päiviäkin. ”Pöllöpariskuntakin” vieraili mökillä tänä kesänä, jättäen viime kesän jostain syystä väliin. Niillä oli varmaan muualla kivempaa ja parempaa tekemistä. Aina kun ei ehdi ihan joka paikkaan kyläilemään! Vaikka me niitä edellisvuonna niin odotettiin, ”visiitille”. Jaa-a ja nyt erilaiset toiminnat näyttävät taas täyttävän kalenterini, käsittäen mitä moninaisempia tilaisuuksia, koulutustapahtumia, seminaareja, matkoja, sekä myös muita kiinnostavia ja päivittäisiä rutiiniasioita.

RAKENTAMIS-JA MUUTOSHANKKEET HELSINGIN POSTIKESKUKSESSA

Kone- ja laiterakentamiset, sekä tilojen muutostyöt ketenevät suunnitellusti ja hyvää vauhtia Postikeskuksen tiloissa ympäri taloa. Kirjeen 2 FSM ja 2 LSM lajittelukonetta seisovat jo paikoillaan Kirjeraiteen tiloissa. Kolmannen LSM:n ensimmäiset osat alkavat saapumaan viikolla 39.

Raskaan muutostyöt ajoittuvat vuodenvaihteeseen, jolloin vahojen koneiden purkutyt alkavat vaiheittain. Kaksi kimpplajittelukonetta tulee sinne Siemensiltä ja rakentaminen pääsee alkamaan aikataulutuksen mukaisesti vuoden 2009 helmikuussa. Lisäarvopalveluiden toiminnat siirtyvät pääosin lokakuun alussa -08 Käpylään, entisen postiopiston talon kolmanteen kerrokseen. Siellä työskentelyn on arvioitu kestävän noin vuoden. Sen jälkeen työntekijät ja työt palaavat takaisin Helsingin postikeskuksen tiloihin.

Näiden hankkeiden osalta myös Helsingin postikeskuksen sisä- ja sosiaalituloja kunnostetaan ja parannetaan remonteilla, jotka edesauttavat paremmin viihtymistämme ja työskentelyämme talossa.

UUSI PALKKAJÄRJESTELMÄ JA SEN KÄYTTÖNOTTO PASILASSA

Työehtosopimuksemme v. 2007-2009 avasi mahdollisuuden laajempaan sopimiseen paikallisesti myös H:gin pok:ssa. Mahdollisuus on ollut siirtyä voimassa olleesta palkkausjärjestelmästä paikallisesti sopimalla tuottavuuteen perustuvaan palkka- ja työaikamalliin. Sopimusosapuolten yhteisen tahtotilan mukaisesti laadittiin

meilläkin aiesopimus siitä milloin vuoden 2008 aikana tuotanto-osastot lähtevät mukaan tähän ns. tupa-malliin.

Kevään 2008 aikana aloittivat meillä tupahankkeessa Kirje, Hinnoittelupalvelut ja Lisäarvopalvelut. Syksyllä aloittamisajankohdassa ovat Raskas ja Vastaanotto. Tällä hetkellä on H:gin postikeskuksessa mukana jo 611 työvuoroa, joka on noin 50% postia käsittelevästä henkilöstöstämme.

UUDEKOROTUKSET JA MÄÄRÄT

TES:n v. 2007-2009 sisältämät v. 2008 yleiskorotus/työpaikkakohtainen korotus .01.10.-08. Neuvottelut asiasta olivat ti 16.09. ja PAU:n Liittohallitus käsitteli asiaa ke 17.09.-08. Hallitus antoi valtuudet jatkaa neuvotteluja ja ratkaisusta ja sen sisällöstä tiedotetaan välittömästi jäsenistöllemme. (Uudet palkkatiedot ilmoitustauluilla ja PAU:n kotisivuilla www.pau.fi - toim.lisäys)

HELSINGIN POSTIKESKUKSESSA 30- VUOTISJUHLAT LAUANTAINA 25.10.2008

Nyt syksyllä 2008 tulee kuluneeksi tasan 30 vuotta siitä, kun ensimmäiset Postin käsittelytoiminnat siirtyivät uuteen ja valmistuneeseen taloon. Sitä ennen käsittelytoiminnat olivat hajallaan eri paikoissa ympäri Helsinkiä. Lajittelutilat olivat tulleet ahtaiksi ja epätarkoituksenmukaisiksi, sekä myös kalliiksi remontoida. Yksi suurimpia syitä alueen postinkäsittelyn keskittämisessä saman katon alle oli myös jatkuvasti kasvava postiliikenne. Keväällä 1979 loputkin yksiköt työntekijöineen olivat muuttaneet tänne Pasilan postikeskukseen (nyk. Helsingin postikeskus) ja työt täällä olivat täydessä vauhdissa.

Juhlia valmistellaan sitä varten muodostetussa järjestelytoimikunnassa jossa myös henkilöstö on edustettuna. Haluamme nostaa esille myös oman henkilöstön osaamisen ja kyvyt juhlapäivän ohjelmassa. Esiintyjää haetaan parhaillaan Pok:n omasta väestäkin. Tervetuloa tilaisuuteemme!

Hannu Sojakka, pääluottamusmies

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN vol.29

Jouni Kaiponen, työsuojeluvaltuutettu/Loke

Näin syksyn kynnyksellä on syytä hieman kerrata mitä tapahtui viime kesänä. Loken tuotantopäällikön paikka on ollut koko loken historian tuulisin paikka, ellen nyt väärin muista, niin uusi tuotantopäällikkömme on järjestysnumeroltaan seitsemäs. Tästäkin huolimatta loken uudelle tuotantopäällikölle Tapiolle Väisäselle tervetuloa lokeen ja menestystä, sitä täällä tarvitaan.

Heinäkuu oli työsuojelullisesti taas synkkä kuukausi, sillä lokessa jälleen sattui vakava työtapaturma jossa tällä kertaa trukki törmäsi 2 työntekijään joista toinen jouduttiin kuljettamaan sairaalaan. Vielä ei ole tiedossa miten sairaalaan joutuneen uhrin on käynyt, mutta tosiasia on se että lokessa sattuu aivan liikaa läheltä piti ja oikeitakin tapaturmia joissa jalankulkija ja trukki ovat kohdanneet. Kyseessä on siis sen luokan riski jolle on tehtävä jotain ja nopeasti. Loken perusongelmana on ollut jo pitkään se, että lokea ei ole alun perin rakennettu siihen tarkoitukseen, että täällä pyörisivät trukit. Vaikka tästä idioottimaisuudesta päästiinkin aikoinaan pois ja trukkeja hankittiin, niin nyt olemme joutuneet kohtaamaan sen todellisuuden että tilaa on liian vähän suhteessa jalankulkuun ja trukkilienteeseen.

Voidaanko mitään tehdä? Kyllä voidaan, trukkiliienne ja jalankulku on erotettava toisistaan siten, että niin trukeilla kun jalankulkijoilla on omat väylänsä missä kulkea. Työ ja työtilat on suunniteltava sellaisiksi, että riskiä jäädä trukin ruhjomaksi

ei ole.

Tapaturmista yleensä niin, tämän hetkinen luku on 91 tapaturmaa vuoden alusta lähtien. Tosiasia on se, että lokessa sattuu aivan liikaa tapaturmia ja tämä ei voi jatkua enää. Työnantajan on alettava ottaa tosissaan loken ennätysuuret tapaturmat ja todella paneuduttava tapaturmien ehkäisyyn. Näin konsernin mittakaavassa loke on mielestäni epäonnistunut surkeasti tapaturmien torjunnassa. Nyt kun tässä kirjoituksessa tulee heiteltä syytöksiä työnantajaa kohtaan, niin lienee järkevää perustella mitä sitten pitäisi tehdä. Loken merkittävimmistä heikkouksista on valvonta. Riskikäyttäytyminen esim. trukkia ajettaessa on valvottava asia, oikeat työtavat, oikea ergonomia ja oikea tapa toimia turvallisesti ovat työnantajan ja tarkemmin sanottuna esimiesten valvottavia asioita. Rohkenen sanoa, että lokessa ei ole kuin muutama esimies jolla on pokkaa sanoa työntekijöille miten tulee oikein toimia, muut kävelevät kädet taskussa ohitse tai eivät ole näkevinään riskejä joihin voisivat vaikuttaa. Suomeksi sanottuna ihan vituttaa joidenkin esimiesten selkeä piittaamattomuus työturvallisuudesta.

Väitän, että esimiehet lokessa eivät joko välitä tippaakaan työsuojelun valvontavelvollisuudestaan tai ole oikeasti kiinnostunut työturvallisuudesta. Ilmeisestikään rangaistukset työturvallisuus rikkomuksesta ei ole kyllin suuri pelote esimiehille, tai loken johdolle mikään ongelma, kun eivät viitsi satsata kylliksi työturvallisuuteen.

Noh, tästä aasinsiltana lempi aiheeseen työkiertoon. Kohta tulee kuluneeksi kokonainen vuosi siitä kun lokessa tapettiin työkierto. Olen jo kyllin monta kertaa jankuttanut tälläkin palstalla työkierron merkitystä jaksamiseen - tästä huolimatta tänäkin päivänä työntekijöitä lokessa tapetaan yksipuolisella työllä. Samaan aikaan ihmetellään kun lokessa on suhteellisen korkea sairaspoissaoloprosentti.

Tämä taas johtaa siihen, että esimiehet alkavat keskustelemaan työntekijöitten kanssa siitä mistä sairaspoissaolot johtuvat ja mitä voitaisiin tehdä jotta sairaslomia olisi vähemmän. Allekirjoittaneen resepti on se, että työkierto pitää suunnitella siten, että se tukee

työntekijöitten jaksamista. On täysin käsittämätöntä, miten lokessa on suorastaan heitetty rahaa ja sitä kautta resursseja kankkulan kaivon pelkästään siksi, että työntekijät uupuvat työnsä ääreen kun työnkiertoa ei saada järjestettyä.

Yksi merkittävimmistä loken ongelmista on kielitaito ja ymmärtäminen. Tiedän, että joitakin saattaa ärsyttää tästä asiasta keskustelu, mutta senkin uhmalla tahdon tuoda esille sen tosiasian, että työnantajan velvollisuus on varmistaa että työntekijä on ymmärtänyt saamansa ohjeet. Samoin heikon kielitaidon omaaville työntekijöille on tulkin välityksellä pyrittävä selittämään työpaikan ja työelämän sääntöjä. Mielestäni työnantajan tulee varmistaa tiedon perille meno, eikä vain odottaa, että jokainen ymmärtäisi annetut ohjeet ja työpaikkamme pelisäännöt.

TYÖSUOJELU- RINTAMALTA

Vaikka jo aiemmin käsittelinkin joitakin työturvallisuuteen liittyviä asioita, niin summaan joitakin muita asioita yhteen.

Ensimmäinen luisukäyttöön tarkoitettu alipaine nostin on asennettu luisulle 63 (muistaakseni). Laitteeseen annetaan kaikille käyttökoulutus ja tämän jälkeen laitteesta kerätään käyttökokemuksia. Itse toivoisin työntekijöiltä suopeata suhtautumista laitteeseen jota ei ole aikaisemmin käytetty luisutyössä. Laitteen tarkoitus on keventää luisutyössä aiheutuvaa räsitystä painavien pakettien suhteen. Jo nyt olen kuullut erään työntekijän valittavan sitä, että laite on hidaskäyttöinen. Tämän nyt toivoisin jokaisen painavan mieleensä: Alipaine nostin antaa vaihtoehdon sille, että painavat paketit nostetaan käsi ja selkävoimin pakettihäkin peränurkkaan, jos vaihtoehtona on siirtää paketti alipaine nostimella, niin katsoisin, että apulaitteen käyttö säästää selkää eikä vauhti siitä vuosien mittaan hiljene yhtään. Toisaalta jos työntekijä on huolissaan luisulla palavasta valosta enemmän kuin omasta terveydestään, niin kehottaisin miettimään uudestaan, sillä kiistaton tosiasia on että yksipuolinen työ kuluttaa enemmän kuin monipuolinen. Jos joku on erimieltä tästä, niin kirjoittakoon vastineen tälle väittämälle.

Riskienarvio on saatu terminaalissa siihen pisteeseen, että nyt enää pitää määritellä mitä riskeille

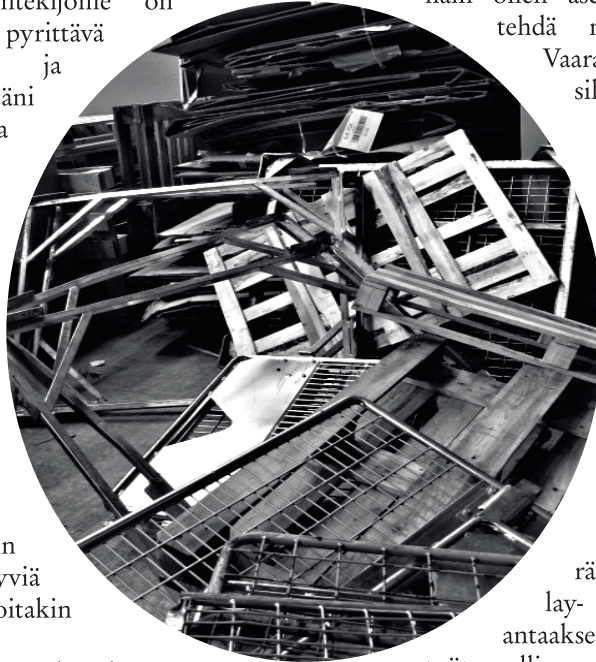
tehdään, kuka tekee ja millä aikataululla. Tämän jälkeen tarkoitus olisi siirtyä tuotantohalliin ja tehdä sielläkin riskienarvio. Riskienarvio on lakisääteistä toimintaa eikä näin ollen ole vapaaehtoista työnantajalle. Riskienarviossa tunnistetaan, poistetaan tai pienennetään riskejä joita arviossa on havaittu. Näkemykseni mukaan lokessa ei ole koskaan tehty yhtä mittavaa riskienarviota ja toiveeni ovat korkealla.

Sitten, jokainen lokelainen on jo varmaankin huomannut, että uusia luisuja ollaan asentamassa koneympäristöön. Uusien luisujen asentaminen luonnollisesti muuttaa koneympäristön layouttia ja näin ollen asennusten jälkeen on tarpeen tehdä ns. vaaranpaikka karttoitus.

Vaaranpaikka karttoituksessa silmämääräisesti arvioidaan työ ja työtila missä työntekijät joutuvat työskentelemään. Luonnollisesti vaarat poistetaan jotta työ ja työtilat olisivat turvallisia. Harmillisesti työnantaja puuhasteli allekirjoittaneen tietämättä uusien luisujen tiimoilla eikä vaivautunut vaivaamaan paikallista työsuojevaluvaluuttua layout kysymyksillä. Hieman räähistyäni asiasta sain haltuuni layoutin ja pääsin mukaan antaakseni näkemykseni työturvallisuus kysymyksistä.

Muutama sana loken hygieenisyydestä. Moni on varmastikin pannut merkille että lokessa on Suomeksi sanottuna paskaista. Tällä tarkoitan sitä, että roskakorit on tyhjentämättä, jotkut wc tilat ovat siivottomassa kunnossa ja lattiat ovat paskaiset. Saamieni tietojen mukaan kyse ei ole siitä etteivätkö siivoojat tekisi parhaansa vaan siitä, että siivoojia on paikoin liian vähän eivätkä paikalla olevat siivoojat ehdi siivota kaikkea mitä loken pääaulan ilmoitustaululla olevan siivoussopimuksen mukaan kuuluisi siivota. Pahimmillaan olemme saaneet nähdä sankan karpäsparven lentelevän roskisten ympärillä. Tämä ei saa jatkua vaan asiasta on jokaisen syytä ilmoittaa esimiehelle jonka tehtävänä on reklamoida asiasta eteenpäin, pointissa on palautelomake johon voi antaa palautetta siivoustausta. Myös allekirjoittaneelta saa pyydettäessä linkin jonne voi antaa palautetta siivoustausta.

Meidän ei tule katsoa vierestä asioita joille ei mukamas voi tehdä mitään, vaan ottaa myös itse vastuuta ja valittaa, toinen vaihtoehto on olla hiljaa mikä ei allekirjoittaneen mielestä ole edes vaihtoehto. Siipitien ULKista sen verran, että erityistä hilpeyttä on herättänyt se, että viime vuonna ULKissa on tehty ns. työterveyshuollon suunnitelma joka on nyt kadonnut mystisesti. Erittäin naurettavaa on se, että

on porukalla suunniteltu joitakin asioita tehtäväksi Terveystalon kanssa, mutta kukaan ei tiedä mitä, koska suunnitelma on kateissa. Mitä hittoa siellä oikein tapahtuu? Tehdään suunnitelma (Hukataan suunnitelma (Ollaan tehty suunnitelma jota kukaan ei voi noudattaa kun suunnitelma on hukassa (Kukaan ei ole huolissaan siitä, että suunnitelma on hukassa koska kukaan ei ilmeisestikään ajatellutkaan noudattaa suunnitelmaa joka oli tehty ja joka oli hukattu.

Huokaus, nyt kuitenkin ULKissa ja lokessa tehdään työterveyshuollon suunnitelmat joita ei PERKELE HUKATA.

KOHTI SYKSYÄ

Paljon on asioita tulossa ja jokseenkin tulevaisuus näyttää lupaavalta. Itse ainakin tahdon uskoa, että loken uusi johto (Tapani Väisänen) on aktiivinen työsuojeluasioissa ja hommat laitetaan toimimaan.

Kuitenkin loken työpaikkana kuin pieni kylä jonka asukkaat tuntevat toisensa tekemiset ja tekemättä jättämiset. Yksi loken suurimmista haasteista on yhteisten toimintatapojen luominen ja niiden noudattaminen, aivan liian monta kertaa olemme juuttuneet depattiin jossa joku

muu on syyllinen tapahtuneeseen asiaan. Asiaa voisi verrata ilmaston muutokseen - mitä minä voin tehdä ilmaston lämpenemisen ehkäisemiseksi? Hyvin moni meistä odottaa, että muut tekevät ensin ja sitten ehkä vaivaudun tekemään minäkin jotain. Mielestäni työntekijöiden tulee vaatia esimiehiltä vastauksia, ”emmä tiä” ei kelpaa enää vastaukseksi vaan asioista tulee ottaa selvää eikä jäädä odottamaan epävarmana mitä tuleman pitää. Kysy siis itseltäsi voinko minä vaikuttaa? Vaikka maailmassa on asioita joihin emme voi vaikuttaa, niin työpaikka on sellainen paikka jossa on runsaasti asioita joihin voi vaikuttaa. Tuottavuus- ja palkkamallienestys on lokakuussa käsillä johon liiton jäsenet voivat vaikuttaa, ryhmäpalaverissa on syytä avata suu ja puhua ja lokessa on työhuonekunta jota voi lähestyä asioissa joita jäsenistö tahtoo tuoda esille. Kaiken kukkuraksi me edunvalvojat olemme aina eturintamassa viemässä asioita eteenpäin. Viestini on lyhyesti, että ei totuta pessimismiin vaan totutaan optimismiin. Ihmiskunta on selvinnyt 2000 luvulle oman kekseliäisyyden voimin ja mekin selviämme pienessä työyhteisössämme eteenpäin, sillä niin on aina ollut ja niin on aina oleva.

Jouni Kaiponen

Pasilan osaston nettisivuja ollaan rakentamassa uudelleen ja joitakin tietoja sieltä löytyykin. Sivut valmistuvat tämän syksyn aikana ja sivut löytää osoitteesta www.pasilanosasto.net.

Liitto tiedottaa

Uudet jäsenet ovat joutuneet odottamaan jäsenkorttiaan koko kesän IT-palveluja tuottavan Logican viivästyneistä toimituksista johtuen. Uusille jäsenille ei ole pystytty toimittamaan jäsennumeroa Logican tietojärjestelmissä aiheutuneiden puutteiden vuoksi. Myös monet muut ammattiliitot ovat kärsineet samoista ongelmista. Jäsenkortit tullaan postittamaan uusille jäsenille viikolla 37. PAU:n jäsenpalvelut ja edut ovat joka tapauksessa voimassa liittoon liittymispäivästä lukien.

SASK:n ilmastoseminaari 6.6.2008

Kesäkuun alussa SASK:n (Suomen ammattiliittojen solidaarisuuskeskus ry) tiloissa Helsingin Lintulahdessa pidettiin ilmastoseminaari, johon oli kutsuttu Suomen ammattiliitoista edustajia seuraamaan luentoa maailman ilmastotilanteen kehityksestä. Seminaarin luennoitsijoina toimivat Ympäristöministeriön neuvotteleva virkamies Outi Berghäll ja ylimetereologi Sari Hartonen Ilmatieteen laitokselta. Seminaariyleisöä oli tullut paikalle eri ammattiliitoista ihan kohtalaisesti. PAU:n edustajana paikalla olivat liiton lähettämänä Mikko Poutanen ja Pasilan osastosta Helena Aarnio.

Neuvottelijamme maailmalla

Outi Berghällillä oli tuoreita kuulumisia maailman ilmastotilanteesta ja siihen liittyvistä neuvotteluasetelmista. Hän on hyvä esimerkki siitä, miten paljon yksikin suomalainen voi tehdä asian puolesta, joka on tärkeä koko maailmalle sekä mihin voi taustatuella ja yhteistyöllä yltyä. Hän on toiminut mm. varapuheenjohtajana Kioton pöytäkirjan alaisissa neuvotteluissa, joissa määritellään teollisuusmaiden päästövähennysvelvoitteet vuoden 2012 jälkeen. Berghäll on ollut valittuna läntisten teollisuusmaiden edustajaksi yhtenä seitsemästä puheenjohtajasta YK:n puheenjohtajistoon. Puheenjohtajiston tehtävänä on vastata sopimuksen toiminnan edyttämästä päätöksenteosta vuosittaisten osapuolokokousten välisenä aikana ja myös ohjata niiden toimintaa. Hänen kauttaan Suomi todella on vaikuttajana EU:ssa ja EU maailmalla. Suurimmissa ilmastoneuvotteluissa on ollut koolla virallisissa neuvottelijoita jopa 190 maasta, teollisuuden ja -energia-alan lobbareita, toimittajia, asiantuntijoita ja ympäristö- ja avustusjärjestöjen edustajia mm. Nairobissa ja Balin Nusa Duassa.

Ilmasto muuttuu, maailmaa muuttuu

Ilmastosta saa tietoa median kautta, mutta ei välttämättä pieniä yksityiskohtaisia asioita. On paljon sellaista, mikä meidän kaikkien on ymmärrettävä, jotta voimme vaikuttaa itse kukin maapallon terveyteen ja sen kautta omaan tulevaisuuteemme. Ilmastonmuutos on kehitystekijä, eli muutos tapahtuu kehityksen seurauksena. Ne asiat, jotka ovat tuoneet meille mukavuutta ja helpotusta elämään, ovat myös syynä aiheuttamaamme ilmastomuutokseen. Nämä kehitystekijät ovat teollisuusmaille valinnaisia, mutta myös kehitysmaat on otettu huomioon. Se kehitys, minkä teollisuusmaat eli OECD-maat ovat aikaan saaneet, auttaa kyllä kehitysmaita, mutta haasteena on samalla ottaa oppia tekemistämme virheistä. Nairobin ilmastokokouksen tuloksena onkin syntynyt neuvottelujen työohjelma, jonka tarkoituksena on teollisuusmaiden

päästövähennysmahdollisuuksien tarkastelu. Samalla kehittyneiden maiden päästövähennystoimien osuutta tarkastellaan maailmanlaajuisesta päästövähennystarpeesta. Ilmastonmuutokseen on jo reagoitu useilla tavoilla, mutta maailman lämpötila nousee edelleen erityisesti napa-alueilla ja tropiikissa. Jäätiköt sulavat ja ilmaston lämpeneminen on ilmeistä Suomessakin jo pelkästään kahden viime vuoden kokemuksella. Merenpinta nousee, jolloin rannikko- ja suistoalueet ovat pahimmin vaarassa. Sademäärän muutokset ovat jo nykypäivää tarkoittaen edelleen kuivuvia tai tulvan alle jääviä alueita, muta- ja maanvyöryjä, eri tavoilla aavikoituvia alueita mm. kehitysmaissa. Toisaalla kuivuus, toisaalla tulvat. Kehitysmaihin kohdistuva eroosio ja aavikoituminen, elinkeinojen kuihtuminen tarkoittaa suoraan sitä, että maailman ruoantuotanto kärsii. Maailman ruoasta suurin osa tuotetaan kehitysmaissa, samoin useiden teollisuuden raaka-aineiden alkutuotanto on niistä kotoisin. Meillekin tuodaan paljon muualla tuotettua ruokaa ilmasto-olosuhteiden pakosta. Tämä koskee esimerkiksi erityisen riskialueella sijaitsevia Espanjaa ja Afrikkaa. Tuotantomaisissa ilmastomuutos nostaa hintoja ja pahentaa maailman nälänhätää, tautiepidemioita ja autioittaa vielä nykyisiä asuinalueita. Tasa-arvon pitäisi toteutua myös maiden ja maanosien välillä. Kehitysmailla varautuminen ja vaikutusmahdollisuudet sään muutoksiin, kuten myrskyihin, on heikoin ja sopeutuminen kallista, ellei peräti mahdotonta.

Tiedämme jo, että tavoitteeksi on asetettu 2(C:n raja, jonka yli maailman keskilämpö ei saa enää nousta. Lämpötilaa nostaa mm. hiilidioksidin taso, mutta niin myös kaikki muutkin ns. kasvihuonekaasut. Outi Berghällin mukaan nykyinen 2(C:n tavoiteraja ei kuitenkaan riitä. Kun nykyinen hiilidioksidin vakauttamistaso on asetettu 450 ppm:n (mielivaltainen, mutta suhteessa vertailukelpoinen arvo), se toimii käytännössä ihan liian hitaasti. Ilmastopuolustus on kuitenkin yksi keino vaikuttaa teknologiakehityksen kautta muutokseen. Suomessa hiilidioksidipäästöt ovat maailman keskitasoa huomattavasti korkeammalla henkilöö kohti laskettuna. Itse asiassa Suomi ja Saksa ovat päästöjen kärjessä heti öljyntuottajamaiden jälkeen. Mm. naapurimme Ruotsin luku on kolmannes pienempi, koska siellä käytetään Suomea enemmän vesi- ja tuulivoimaa. Norjassakin voimatuotanto tulee lähes 100 % vesivoimasta. Kun Euroopassa jo liikenne on suurimpia ongelmia, niin Ruotsissa luontoystävällisiä energiamuotoja tuetaan Suomea paremmin. Tähän tarvitaan siis vain energiamuutostapaa, joten lainsäädännöllä voidaan vaikuttaa liikenteen päästöihin tehokkaasti. Maailman päästöjen on alettava laskea radikaalisti viimeistään vuodesta 2010 alkaen!

Mitä sitten voimme tehdä?

Maailman ilmastopimuksessa avunantajamaille on asetettu velvollisuus kehitysmaiden tukemiseen lisävaroja antamalla kehityksen mahdollistamiseen. Vastuu on yhteinen, eikä ole sidoksissa maiden kokoon tai sijaintiin. Kehitysmailla on tietysti velvoitteita, mutta niiden kohdalla velvoitteiden täytyminen riippuu täysin siitä, miten avunantajat ovat täyttäneet rahoitusteknologian siirtositoumuksensa. Ei riitä, että annetaan rahaa, pitää antaa vielä keinot ja tieto käyttää varat oikein.

Yleinen tavoite on siis vakauttaa ilman kasvihuonekaasujen pitoisuus tasolle, joka estää häiriöt ilmakehässä ja jotta ekosysteemit voivat sopeutua, jotta ruuan tuotanto ei vaarannu ja sallii kestävän taloudellisen kehityksen. Kehittyneillä mailla on johtovelvollisuus, joka velvoittaa myös varovaisuusperiaatteisiin, joiden tavoite kustannustehokkuuden kautta on johtaa kestävään talouskasvuun ja kehitykseen. Köyhien maiden päästöt ovat vähäisiä, mutta samalla ne ovat kaikkein haavoittuvimpia. Siellä toimenpiteillä on suuret vaikutukset, mutta valitettavasti omat valmiudet vastata vähäiset. Balin Nusa Duan neuvottelujen päätökset ovat koskeneet erityisesti kehitysmaiden osuutta, joissa ilmastomuutoksen sopeutumisessa huomio kohdistuu varsinkin metsäkadon hillitsemiseen.

Teknologia on nostanut meidät köyhyydestä, mutta syösyt kulutuksen kasvuun. Kokemuksen opetukset auttavat meitä kehittämään kehitysmaita. Energian tuotto ja käyttö ovat avainasemassa, jossa kaikkia energiakeinoja tarvitaan. Kun esimerkiksi lämmityskulut ja jäähdytyskulut ovat vastakkaisia käytäntöjä, niiden energiataloudellisissa hallinnassa kyse on jälleen kehityspolun valinnasta. Sähkön kysynnän kasvun lisääntyessä päästöjen osuus on leikattavissa puhtaita energiamuotoja hyödyntämällä, kuten tuuli, aurinko, maalämpö ja vesi. Myös fissiolla eli ydinvoimalla on puhtaan muodon tunnusmerkit, kun toiminta on turvallisesti hallinnassa. Energiatehokkuutta parantamalla tuotettu sähkö parantaa myös ilmanlaatua, mikä on sellaisenaan terveysvaikutustekijä. Ilmastoystävällisten tuotteiden kysyntä luo myös työpaikkoja, joten riskialat on vain tunnistettava. Meillä on ammattiyhdistystoiminnalla merkitystä, sillä se kuvaa Suomen erityisolosuhteita ja toimii viestintuojana kehityksen tiellä. Ay-toiminnan kautta voimme vaikuttaa työnantajan investointien päästö- ja ilmastovaikutukseen. Jokapäiväisiä asioita, joihin työnantaja pitäisi motivoida puuttumaan ovat muun muassa miten tuetaan hyötyliikuntaa, työmatkojen kimpapakyytejä, julkisen liikenteen käyttöä ja monia muita kestävän kulutuksen kohteita. Maan hallitus on taas korkein päättäjä, joka voi vaikuttaa lainsäädännöllä ja verotuksella ympäristöystävällisempiin valintoihin, koska hinta on yleensä kilpailukykyinen tekijä.

Ilmatieteen laitoksen terveiset

Seminaarin loppuksi ylimetereologi Sari Hartosen Spuheenvuoro koski sään muuttumisesta tehtyjä havaintoja viime vuosina. Kaikki ovat varmasti huomanneet, että sään ennustaminen on käynyt todella haasteelliseksi ja miten myrskyt maailmalla ovat lisääntyneet ja pahentuneet. Ilmastomuutoksen tiedetään jo nyt voimistavan rankkasateita, mutta aiheuttaa se paljon muutakin. Hän julkaisi nyt syksyllä kirjansa "Sää ympäri vuoden", joka sopii luettavaksi kaikille, joita sään ilmiöt ja niihin vaikuttavat tekijät kiinnostaa. Seminaarissa Sari Hartonen kertoi vielä Ilmatieteen laitokselle tulossa olevasta ympäristöjärjestelmästä, jonka avulla olisi mahdollista saada otetta ympäristöasioihin.

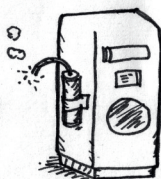
Ilmatieteen laitoksen ympäristöjärjestelmä

Myöhemmin kesäkuussa 26. päivä WWF luovutti Ilmatieteen laitoksen Helsingin toimistolle Green Office- ympäristömerkin käyttöoikeuden ja diplomin. Kyseessä oleva ympäristöjärjestelmä on samalla ympäristöpalvelu, jonka avulla saadaan ympäristön kuormitus kuriin samalla kun saavutetaan säästöjä materiaali- ja energiankulutuksessa. Green Office- ympäristöohjelman mukaisesti Ilmatieteen laitos vastaa ympäristöohjelman kehittamisestä ja toteuttamisesta. Käytännössä se toteutuu jatkuvana henkilöstön koulutuksena ja asetettujen tavoitteiden ylläpitona ja kehittämisenä. Nämä tiedot raportoidaan vuosittain WWF:lle. Raportin avulla Ilmatieteen laitos voi käydä vertailua saavutetusta hyödystä, siitä mitkä ovat mahdolliset jatkokehityspaikat ja miten hyödynnetään toiminnasta saatu palaute ja toiveet.

Ilmatieteen laitos haluaa kiinnittää huomiota ilmastomuutokseen ja siihen sopeutumiseen. Ympäristöjärjestelmän avulla laitos pienentää ympäristökuormitustaan ja vaikuttaa omalla toiminnalla siihen, ettei se turhaan kuluta materiaaleja tai energiaa. Ilmastonmuutosta voi hillitä juuri näin, kun kiinnitetään huomiota sähkön- ja lämmönkulutukseen. Ilmatieteen laitos on esimerkillinen organisaatio siitä, miten isokin tuotantoyksikkö pystyy muuttamaan toimintaansa systemaattisella toiminnalla. Näin suuren muutoksen tekijän rinnalle on hyvä liittää se, mitä Sari Hartonen antoi kesäkuisessa seminaarissa jokaiselle mietittäväksi: se miten tärkeä asia on kaikilla pienillä teoilla, kuten tv:n ja tietokoneen sammuttamisella.

Helena Aarnio

ALOITE POSTINKULUN TEHOSTAMISEKSI

VAIHE I:
KIRJELAATIKOT
POISTETAAN

VAIHE II:
ASIAKAS
LÄHETTÄÄ
KIRJEEN

VAIHE III:
POSTIKESKUS SIIRTYY VIIKKIIN

HIPA

Kunnallisvaalit 2008

Nimi: Markus Mutta

Ikä: 25 vuotta

Puolue: Vasemmistoliitto

Kaupunki/Ehdokasalue: Vantaa

Itellan/postin palveluksessa olen ollut kohta 4 vuotta. Ja tuon ajan olen ollut kokonaisuudessaan Vantaan Logistiikkakeskuksessa töissä.

Tehtävät ovat vaihdelleet kiitettävästi. Nyt olen meidän rahtiterminaalissa luottamusmiehenä.

Olen erittäin itsepäinen ja välillä äkkipikainen. Mutta olen rehellinen ja täysin lahjomaton. Minua ei kiinnosta miten asiat on ennen tehty tai hoidettu. Minä teen asiat niin kuin ne kuulu tehdä.

Omatuntoni on puhdas ja se tulee sellaisen pysymään. On aika saada asiat oikeudenmukaisiksi ja reiluiksi.

Päätin ryhtyä ehdolle kunnallisvaaleissa koska olen syvästi huolissani Vantaa nykytilasta. Kaupunginjohto on sitä mieltä, että peruspalveluista kuten terveydenhuollosta jne. voidaan leikata rahaa pois. Ja siitä saatava raha on hyvä sitten sijoittaa julkisivun kunnostamiseen. Eli yritetään saada Vantaa näyttämään siistiltä ja modernilta päältäpäin. Uusia rakennuksia, lasiseiniä... kuhan näyttää hyvältä.

Minusta on aivan järkyttävää ajatella, että ollaan valmiita supistamaan jo nytten pahasti horjuvan terveydenhuollon, julkisen liikenteen, sosiaalipalvelujen jne. kassoja ja ohjaamaan niistä saatavat rahat jonnekin telemetriatauluihin sun muihin turhiin hankintoihin.

Kaupunki väittää velkaantuneen pahasti ja, että on välttämätöntä pienentää menoja ja kuluja. Mutta minulle herää sitten kysymys, että miksi pitää tukea valtiota kehä 3 kunnostamisessa, miksi ostellaan telemetriatauluja ja suunnitellaan "kosmeettista" imagon siistimistä jos kerta rahaa ei ole. Ei ostella uusia ruusupenkkejä tikkuraitille jos rahaa ei ole.

Luulisi kaupungin myyvän omaisuuttaan pois saadakseen rahaa.

Ja tämä ei ole ainoa asia....niitä on kymmeniä ellei jopa satoja.

VASEMMISTOLIITTO
VANSTERFÖRBUNDET LIITTO

Tiesitkö että,,,,,

Terveystaloon voit tilata ajan nyt myös netissä! Nettiajanvarauksessa voit varata akuutti- ,puhelin- ja vastaanottoaikoja Terveystalon työterveys-, ja sairaanhoitajille sekä lääkäreille ja työterveyslääkäreille. Jotta voit käyttää nettiajanvarausta on henkilötietosi oltava Terveystalon rekisterissä (tietosi on rekisterissä jos olet käyttänyt Terveystalon palveluja aiemmin). Toimi näin: Kirjaudu www.terveystalo.fi > ajanvaraus > valitse alue > valitse terveystalo mihin ajan haluat ja siirry verkko ajanvaraukseen > kirjaudu sisään (hetu) > valitse ajan tyyppi (päivystys, vastaanotto tai puhelinaika) > valitse ammattiryhmä tai henkilö > työterveys -sairaanhoitaja tai lääkäri > valitse päivä > hae > varaa.

OSASTON JÄSENEEN ILMOITTAUTUMINEN KURSSEILLE

Edelleen voi PAU:n kursseille hakea myös paperisella hakulomakkeella ja toimittamalla lomakkeen osoitteeseen:

PAU Pasilan osasto ry. pl. 925 00231 HELSINKI

Jos hakeutuu kursseille sähköpostitse PAU:n kotisivuilta, on syytä muistaa seuraavat asiat, mikäli kurssit ovat työaikana (koskee yleensä vain luottamusmiehiä, työsuojeluasiamiehiä yms.):

1. ennen kuin klikkaat "ILMOITTAUDU" -painiketta, on syytä ottaa ainakin kolme (3) tulostetta kurssihakemuksesta

- yksi kpl esimiehellesi
- yksi kpl Pasilan osastolle, joka tukee koulutustasi kurssipäivärahan muodossa
- yksi kpl itsellesi, johon myös pyydät esimiehen allekirjoituksen ja päiväyksen.

Voit tietenkin tulostaa vain yhden kappaleen, josta sitten monistat tarvittavat kappaleet.

Esimiehen allekirjoitus itsellesi jäävässä kappaleessa on erittäin tärkeä, koska se on samalla esimiehen hyväksyntä kursseille menemisestä ja siten todisteena siitä, että olet kursseista ilmoittanut esimiehellesi hyväksyttävällä tavalla. Itsellesi jäävä kappale on myös syytä säilyttää hyvin.

Pasilan osastolle tulevassa kappaleessa olisi myös hyvä olla esimiehen allekirjoitus, sillä osaston kappaleet säilyvät kyllä arkistossa.

Mikäli kurssit eivät ole työaikana, tulee kuitenkin Pasilan osastolle toimittaa yksi tuloste tai jäljennös kurssihakemuksesta, mikäli aiot hakea osastolta kurssipäivärahaa.

Osaston toimikunta käsittelee kokouksessaan kaikki kurssihakemukset, mikäli niistä aiheutuu osastolle kustannuksia.

Lisätietoa saa allekirjoittaneelta.

Eväsrepun automaattit tullaan poistamaan eväsrepun tiloista ja sijoittamaan tunnelitorille tai sen välittömään läheisyyteen. Syynä on toistuva ilkivalta yö-aikaan sekä tarve lisätä asiakaspaikkoja eväsrepussa. Samalla tullaan tekemään remontti, jolloin saadaan enemmän asiakaspaikkoja ja linjasto uusittua. Amican asiakastoimikuntaan kuuluu PAU: n Pasilan osaston edustajana lisäksi TSV Eija Heikkilä, jonka kanssa olemme saaneet useamman kerran aikaiseksi yöruokailukokeilun, mutta vähäisien ruokailijamäärien vuoksi ne ovat epäonnistuneet.

Pertti Touhonen, varatyösuojeluvaltuutettu, /Pasila

Terveisiä Siipitieltä!

Siipitie ei minusta ole mikään huono työpaikka, tai sanotaan mieluummin, että on niitä paljon huonompiakin kuin tämä. Tämä on pieni saareke syrjässä POKista ja LOKEstä, jossa eletään omaa eristynyttä elämää. Vähän niin kuin Galapagos-saaret, missä evoluutio on lähtenyt omalle tielleen. Kaikki on täällä niin kuin muualla Itellassa, mutta kuitenkin vähän erilailla. Jotkut asiat ovat paremmin kuin muualla, mutta vastaavasti jotkin asiat huonommin ja tällä kertaa keskityn näihin jälkimmäisiin.

Johtamistapa meidän talossa muistuttaa enemmän 60-luvun virastoa, kuin 2000-luvun kansainvälistä yritystä. On uskomatonta miten pienetkin asiat täytyy kierrättää ”yläkerran” kautta, kun esimiehiltä puuttuu halu tai pikemmin lupa päättää niistä. Otetaanpa esimerkiksi erikoisemmat turvakengät joita työntekijä tarvitsee, eikä niitä löydy postin käyttämästä mallistosta. On lääkärissä käynnit, fysioterapeutin lausunto ja kenkämallikin valmiiksi valittuna ja vielä konsernin ohje siitä, että sopivat turvakengät on saatava, joten kaiken pitäisi olla selvää, ainakin niin luulisi. Mutta ei meillä. Ensin tilataan sopimattomat kengät postin mallistosta, sitten ei tehdä mitään ja vasta kun ”kolmas kerros” antaa luvan, oikeat kengät tilataan. Aikaa kuluu lähes neljännes vuosi, jonka ajan työntekijä vaarantaa oman terveytensä käyttämällä itselleen sopimattomia turvakengkiä. Minun mielestä tällaisen asian olisi voinut oma esimieskin päättää heti fysioterapeutin lausunnon saatuaan, varsinkin kun kustannukset olivat alle sata euroa ja muutenkin asia oli aivan selvä. Luulisi esimiestenkin turhautuvan tällaisesta luottamuksen puutteesta ja oman harkintakyvyn aliarvioimisesta.

Entäpä sitten työpaikan kehittäminen tai kehittämisen puute. Yleensä ongelmat täällä yritetään hoitaa nopeasti pois päiväajajestyksestä sitä mukaan kun niitä ilmenee, eikä niiden ennaltaehkäisyyn juurikaan panosteta. Vähän niin kuin haavoja hoidettaisiin lyömällä laastari päälle sitä mukaan kun niitä ilmestyy sen isommin pohtimatta sitä, mikä haavoja aiheuttaa. Tosin meidän talossa se laastarikin menee usein ohi haavasta. Täällä ei ole tietoaakaan kehitystyöryhmistä, joissa olisi mukana työntekijöitä ja muutenkin työntekijöiden vaikutusmahdollisuudet kehittää omaa työtään ja työympäristöään ovat heikot. Erilaiset muutokset ja rakennushankkeet päätetään ja suunnitellaan ”yläkerrassa” ja esitellään ilmoitusluontoisena asiana työntekijöille. Edes työsuojelua ei katsota tarpeelliseksi ottaa mukaan jo suunnitteluvaiheessa.

Työpaikan kehittämisen pitäisi tapahtua yhteistyössä työnantajan ja työntekijöiden kanssa, sillä yleensä paras asiantuntemus työstä on sen varsinaisella tekijällä. On turha kuvitella, että ihminen joka ei koskaan käytännössä tee sitä työtä tai työskentele siinä työympäristössä, jota on Kehittämässä, pystyisi olemaan asiantuntija tai edes

Esittämään sellaista uskottavasti. Ajatellaanpa näitä asioita vielä suhteessa uuteen palkkamalliin. Yksi sen harvoista hyvistä puolista on työntekijöiden mahdollisuus osallistua oman työnsä suunnitteluun. Mutta miten tällaisessa ”virastossa” se ikinä voisi toteutua. On hyvin vaikeaa uskoa että tällainen työmaakulttuuri, joka täällä vallitsee, tulisi muuttumaan yhdellä nimen kirjoituksella sopimukseen, hetkessä kuin taikasauvan näpäytyksellä. Kaikkihan on tietenkin aina mahdollista.

On meillä yksi asia jossa evoluutio on mennyt samaan suuntaan kuin LOKEssä. Se on tietenkin siivoustaso, joka on suorastaan romahtanut. Yhdistävänä lenkkinä on Toimitilapalvelut, joka pihiyksissään on tehnyt halvimmalla mahdollisella sopimuksella laadusta välittämättä ja uusi siivousfirma Hansalaiset, joka ahneuksissaan yrittää täyttää sopimuksensa mahdollisimman pienellä henkilökunnalla. Siipitiellä oli parhaimpina aikoina kolme omaa siivoojaa ja paikat olivatkin hyvässä kunnossa. Nyt tätä aluetta hoitaa yksi siivoja ja sen kyllä huomaa. Vaikka hän varmasti tekee parhaansa, ei näin suuren alueen siivoaminen yksin ole mahdollista. Jokainenhan huomaa sen, että Siipitien rakennuksen ilme on muuttunut epäsiistimmäksi. Lattiat mustuvat, saniteettitilat ovat usein likaisia, pölyä on paksusti monien tasojen päällä jne. On kumma ettei Toimitilapalvelut välitä siitä mitä ovat ostanee ja saavatko sen mistä ovat maksaneet. Kyllähän huono siivous pidemmän päälle pudottaa jo kiinteistön arvoakin. Jos ihminen ostaa kaupasta litran maitoa ja saa vain puolikkaan, hän reklamoi asiasta ja saa täyden litran. Jos sama toistuu, hän todennäköisesti vaihtaa kauppa. Toivottavasti siivouksen tasosta reklamoidaan aina kun siinä on puutteita ja saadaan siten sitä parannetuksi tai sitten vaihdetaan firmaa.

Tässä tällainen vuodatus tällä kertaa. On muuten yllättävän terapeutista kirjoittaa Pasilliin ja jakaa negatiiviset ajatukset toisten kanssa. Suosittelen!

*Pimeää ja sateista syksyä kaikille,
Marko Heikkilä*

Pasilan osaston kansainvälisen jaosto

Kansainvälisen jaoston perustava kokous pidettiin Pasilassa 26.4.2006. Perustamisen jälkeen on järjestetty erilaisia tapahtumia ja kokouksia. Kansainvälistyminen ja monikulttuurisuuden edistäminen on ollut osa Pasilan osaston toimintasuunnitelmaa jo monta vuotta.

On tärkeä että pystymme turvaamaan jaoston toiminnan. Kansainvälinen jaosto palvelee meitä kaikkia jäseniä.

Jaosto on avoin kaikille jäsenille.

JAOSTON TAVOITTEET

Jaoston tämän kauden teema on monikulttuurisuuden ja yhdenvertaisuuden edistäminen työympäristössä ja verkostoituminen eri ryhmien ja toimijoiden kanssa. Tarkoitus on myös tulevaisuudessa järjestää erilaisia tilaisuuksia ja koulutusta jäsenistön tarpeiden ja kiinnostuksen mukaan.

Kansainvälisen jaosto ottaa mielellään vastaan uusia ideoita ja ajatuksia, joita voimme viedä eteenpäin ja työstää jaostossamme. Yksi ihminen ei pysty vetämään koko jaostoa, tarvitaan kaikkien jäsenten tukea.

Siis kaikki jäsenet tulkaa rohkeasti mukaan kertomaan omia ajatuksianne.

maurice.lasalarie@yahoo.fr

THE PAU PASILAN INTERNATIONAL SECTION

The goal of this section is to improve and develop modes of action and practices to promote interaction between Finns and immigrants working at Itella.

Itella is becoming a multicultural working community and get acquainted with other cultures is nowadays a requirement if we want to keep an open mind and promote better understanding between workers.

Everybody must know the rules of employment, which is not so easy for a new employee with an immigrant background.

Doing together - learning together - influencing together is going to be our section motto.

If you want to participate to the international section or just give ideas please send us a mail at

maurice.lasalarie@yahoo.fr

Maailman posteilta

Israelissa väännettiin

Maaliskuussa 2006 virastosta valtion yhtiöksi muodostettu Israelin Posti on vähentänyt työntekijöitä 450 eläköitymissopimuksella ammattiliiton kanssa. Tänä vuonna yhtiö ilmoitti vähentävänsä 150 lisää. Postityöntekijäin ammattiliitto suunnitteli vastatoimia valtiota vastaan mm. lopettamalla tulo- ja arvonnäisäveron välittämisen valtiolle, mutta myös valtion sosiaaliturvan maksattamisen asukkaille. (25.5.08, Jerusalem Post)

Viikon kestäneet työntekijöiden vastatoimet ovat aiheuttaneet kiistelyä Knessetissä, parlamentissa. Postiyhtiön pääjohtaja Avi Hochman vaatii valtio-omistajaa pitämään lupauksensa yhtiön kilpailukyvyyn ylläpitämisestä mm. sallimalla alemmat kakko-postin hinnat, jotta on mahdollista kilpailla tasavertaisesti. Postiyhtiö on tappiollinen 10 miljoonaa shekeliä ensimmäiseltä kvartaalilta ja lisätappioita on odotettavissa. (18.6.08, Jerusalem Post)

Työntekijät laajentavat vastatoimiaan lopettamalla postin toimittamisen ministeriöille, ministereille, kansanedustajille ja diplomaateille sekä keskeyttävät USA:n viisumeiden käsittelyn. (26.6.08, Jerusalem Post)

Työnantaja vaatii Tel Avivin työtuomioistuimessa työntekijöitä lopettamaan vastatoimensa. Työntekijät pidättyvät toistaiseksi laajentamasta vastatoimiaan lakoksi. (27.6.08, Jerusalem Post)

Toisessa työtuomioistuimen käsittelyssä valtio suostui ns. turvaverkkoon postiyhtiön rahoituksen turvaamiseksi aluksi kuukaudeksi ja tarvittaessa toiseksi. Samalla yhtiö peruu 150 työntekijän irtisanomisuhkan. Työntekijät lopettavat vastatoimensa ja eivätkä mene lakkoon. (30.6.08, The Marker)

Kreikka yksityistää

Kreikan valtionvelka on 95% bruttokansantuotteesta. Hallituksen piti kerätä 1,6 mrd euroa tänä vuonna myymällä omistamiaan lentokenttiä, satamia ja yhtiöitä, mutta kassaan on kertynyt vasta 450 miljoonaa. Nyt suunnitelmiin on lisätty Posti, josta viidennes annetaan ulkopuoliselle partnerille tai sitten listaututaan pörssiin ja osuus myydään. Tarkoitus olisi saada 150 miljoonaa euroa velanhoidon. Päätöksiä odotetaan vuoden loppuun mennessä. (6.6.08, Reuters)

Ranskassa huhutaan

Nimetön hallitusta lähellä oleva tietolähde kertoi, että Ranska valmistautuisi vapautuvaan postikilpailuun yksityistämällä La Posteä parin kolmen miljardin euron arvosta. Koko Postin arvo lienee kymmenen miljardin hujakoilla. Presidentin henkilökuntapäällikkö piti ajatusta harkinnan arvoisena. Ammattiliitot torjuivat heti 280 000 henkilöä työllistävän valtion yhtiön yksityistämisuunnitelmat. Ranskassa on vastikään väki ollut kadulla eläkkeisiin ja 35-tunnin työviikkoon kajoamisten takia.

Postin hallituksen ammattiliittolaisedustajien mukaan asia ei ainakaan vielä ollut seuraavalla kokouslistalla. (7.7.08, Reuters)

Belgia pohtii sulautumista

Aprillipäivän uutisissa kerrottiin Ruotsin ja Tanskan Postin yhdistymisestä. Belgian valtionyhtiöstä vastaava ministeri Inge Vervotte pitää mahdollisena, että 37 000 työntekijän Belgian Posti (La Poste/De Post) sulautuisi skandinaaviseen yhtiöön. Nykyään yhtiöstä Ruotsilla on 58,23%:n omistusosuus, luxemburgilaisella riskisijoitusyhtiöllä CVC Capital Partnersilla kymmenisen prosenttia ja loput Tanskalla. Tanskan Posti taas omistaa CVC:n kanssa yhtä osaketta vaille puolet Belgian Postista. Belgian omistusosuudesta mahdollisen sulautumisen yhteydessä skandinaaviseen yhtiöön ei ole esitetty arvailuja. (31.5.08, Reuters)

Puolan lakko loppui

Puolan Posti toimii jälleen. Yhdeksän päivää kestänyt useiden ammattiliittojen noin 5 000 työntekijän lakko päättyi. Aiemmin 30 ammattijärjestöä oli sopinut palkkansa työnantajan kanssa. Lakkoilijat vaativat 537,50 zlotyn palkankorotusta, kun työnantaja tarjosi 400 zlotya. Lakon lopettamissopimuksessa työnantaja lupaa olla nostamatta vaateita lakkolaisia vastaan, mutta lisäpalkankorotusta ei saavutettu. Yhtenä lakkojärjestönä oli Solidaarisuus, jonka edustaja Janusz Szabowski totesi, ettei konflikti ole sovusta huolimatta millään tavoin ohi. (12.6.08, TVN24)

Japanissa sähköistyy

Japanin Posti kertoi, että se suunnittelee 21 000 jakeluautonsa vaihtamista sähköautoiksi. Keskusteluja on käyty kolmen autovalmistajan ja neljän akkuvalmistajan kanssa. Autovalmistajat ilmoittivat, että heidän sähköautonsa ovat kaupallisessa käytössä 2010. Akkuvalmistajista Hitachi Maxell ilmoitti, että kolmen neljän vuoden sisään koboltti-magnesium akuista se siirtyy litium-ioni akkuihin, joiden käyttöikä on nykyistä pidempi. Uutisten julkitultua akkufirmojen osakekurssit kääntyivät jyrkkään nousuun, autoyhtiöiden maltillisempaan. (2.6.08, Reuters)

Etiopia kehittää

Etiopian postipalveluviraston pääjohtaja Yeiyogidey Gebreyohannes on esitellyt asiakkaille Postin tehostamissuunnitelmia mm. organisaatiossa. Lisäksi hankitaan neljä pikkubussia jakeluun ja rahalähetysten kuljetusta lisätään. Uudistukset koskevat hallintoa ja 962 toimipistettä ympäri maata. (15.6.08, WIC)

Sri Lankassa työvoimapula

Sri Lankan valtiollisessa Postissa on työvoimapula. Virkamiehinä postilaisten on tehtävä paljon ylitöitä, joista ei makseta palkkaa. Ammattiliitto on päättänyt ryhtyä lakkoon asian korjaamiseksi. (8.6.08, ColomboPage News Desk)

Pistelakko Australiassa

Melbournen Dandenongin lajittelukeskuksen työntekijät marssivat spontaanisti ulos työvuorostaan. Neljä miljoonaa kirjettä jäi lajittelematta ja jakamatta. Mielenkuohaus johtui siitä, että työntekijät huomasivat palkkapussistaan puuttuvan 160 aussidollaria. Palkan pienentyminen oli johtunut yllättävästä sunnuntaityövuoron peruuttamisesta. Työnantaja piti lakkoa vastuuttomana varsinkin, kun siitä ei oltu ilmoitettu etukäteen. Ammattiliiton CWU:n pääsihteeri Joan Doyle kiisti liiton olleen mitenkään osallisena, mutta ymmärsi työntekijöiden reaktion. Työnantaja on ilmoittanut jatkavansa työvuorojen peruuttamista tarpeen mukaan ja hakee viranomaisilta tukea laittomien lakkojen estämiseksi. Palkan menetys koski 300 työntekijää 1200 työntekijän keskuksessa. (13.6.08, libcom.org, 14.6.08, Herald Sun)

Teuvo Pykönen

Niin paljon mahtuu pieneen roskikseen: paperia, kartonkia, muovia....ehkä myös akkuja, banaaninkuoria, uraanisauvoja ja muuta sekajätettä....

Uusliberalismi on lisännyt eriarvoisuutta

Heikki Patomäki: Uusliberalismi Suomessa. Lyhyt historia ja tulevaisuuden vaihtoehdot. 282 s. WSOY 2007.

Helsingin yliopiston kansainvälien politiikan professori Heikki Patomäki on kirjoittanut tärkeän kirjan. Uusliberalismi tavoittelee paluuta 1800-luvun talousliberalismiin. Yksilön vapaudet, yksityinen omistusoikeus ja vapaat markkinat edustavat hyvää, 1900-luvun kollektivistiset ideat ovat pahasta. Uusliberalistinen tavoite on minimoida valtion rooli yhteiskunnassa. Poliitikkojen merkitys vähenee, demokratiasta ei silti luovuta.

Keynesin opeista monetarismiin

Vuodet 1914-1945 olivat maailmansotien ja talouskriisien kausi. Bretton Woodsissa USA:ssa 1944 käsiteltiin valuutta- ja talouskysymystä 44 valtion kesken. Bretton - Woods-kaudella 1945-1971, joka päättyi dollarin irrottamiseen kultakannasta 1971, noudatettiin keynesiläistä talouspolitiikkaa (viittaus englantilaiseen J.M. Keynesiin). Keynesiläiset taloustieteilijät korostivat markkinoiden valtiollista säätelyä. Tuo aika oli monissa maissa talouskasvun ja vaurastumisen aikaa. Voitiin rakentaa hyvinvointivaltio ja panna toimeen laajoja sosiaaliturvan ja koulutuksen uudistuksia.

Vastareaktionä keynesiläiselle talouspolitiikalle syntyi monetarismi, jota edustaa Milton Friedman. Friedmanin mukaan pitää poistaa esteet yritysten mahdollisimman suurten voittojen kasvattamiselta, myydä valtionyhtiöitä ja alentaa sosiaaliturvaa. Friedmanin oppeja sovellettiin ensin Chilessä sotilasvallankaappauksen jälkeen 1973. Nyt diktatuurin jälkeenkin Chile on maailman kahdeksanneksi epätasa-arvoisin maa.

Ronald Reagan USA:ssa ja Margaret Thatcher Englannissa astuivat virkaan 1980-luvun alussa. He nostivat uusliberaalin filosofin Friedrich Hayekin vapauden puolustajaksi ja alkoivat toteuttaa talousliberaalia uudistusohjelmaansa.

Uusliberalismi tulee Suomeen

Suomessa rahoitusmarkkinoiden ja pääomaliikkeiden vapauttaminen aloitti uusliberalistisen kauden 1980-luvulla. Samalla omaksuttiin oppi vahvasta markasta. Se edellytti palkkojen nousun hillitsemistä. Rahoitusmarkkinoiden nopea vapauttaminen, josta tuli keskeinen laman syy, johti talouden ylikuumenemiseen.

Pörssikurssit ja asuntojen hinnat nousivat huimasti. Pankkikriisi puhkesi 1991. Kasinotalouden Suomi syöksyi syvään lamaan, jota pahensi idänkaupan romahdus.

Ahon - Viinosen hallituksen (1991-1995) politiikka lamasta selviytymiseksi leikkasi sosiaaliturvaa ja lisäsi työttömyyttä. Pankkeja tuettiin kuitenkin avokätisesti. Laman keskellä päätettiin Suomen historian kalleimmasta asekaupasta (Hornet - hävittäjät USA:sta). 1993 tehty kauaskantoinen pääomatulojen veroratkaisu alensi suurituloisten veroja merkittävästi.

Uusi julkisjohtamisen oppi (New Public Management eli NPM) kehitettiin USA:ssa 1970-luvulla. Sitä alettiin soveltaa julkisiin organisaatioihin 1980-luvulla. Yksityisiä markkinoita ihaillaan, julkista sektoria yksityistetään ja ulkoistetaan. Ei ole selvää tietoa, että NPM-opit lisääisivät tehokkuutta. Sen sijaan byrokratia lisääntyy ja palveluiden käyttäjistä voidaan tehdä maksumiehiä.

Suomessa Posti- ja telelaitos sekä Valtion rautatiet liikelaitostettiin 1990. Liikelaitoksia yhtiöitettiin ja valtionyhtiöitä yksityistettiin eli valtion omaisuutta pantiin myyntiin. Siirryttiin tulos- ja kehysbudjettiin, valtionvarainministeriön asema vahvistui.

Rikkaat ja köyhät

Maailman väestöä tarkasteltaessa epätasa-arvo on historian korkeimmalla tasolla. Laskevan tulotason maiden ja ihmisten määrä on ollut jyrkässä nousussa.

USA:ssa suurin osa talouskasvusta on mennyt rikkaimman kymmenyksen ja erityisesti vauraimman tuhannesosan taskuihin. Epätasa-arvo on tasolla, jota ei ole nähty yli 80 vuoteen ja se jättää kauas taakse muut teollisuusmaat. Lasten köyhyys on teollisuusmaiden korkein. Työolosuhteet ja työturvallisuus ovat heikkoja. Monilta osa-aikaisilta työntekijöiltä puuttuu kaikki edut ja työsuhdeturva. Yhdysvalloissa palkkataso on alhainen, yritysten voitot ovat kuitenkin suuret.

Historian nopein eriarvoistuminen on tapahtunut Neuvostoliiton seuraajavaltioissa ja Itä-Euroopassa 1989-1991 jälkeen. 1990-luvun Venäjällä vallitsi sekasortoinen rosvokapitalismi. Suuren enemmistön elintaso romahti. Uusriikkaat keskittyivät kerskakulutukseen.

Vuosina 1990-2002 rikkain sadasosa suomalaisista kasvatti reaalityulojaan 122%, rikkain kymmenys 44 %. Muiden reaalityulot nousivat 10-20%, monien vähemmän, köyhimmän kymmenyksen ei lainkaan. Suomi on tulojen eritasa-arvoisuudessa palannut nopeasti takaisin 1960-luvun lopulle. Suomalaisten yritysten yhteenlasketut voitot olivat vuonna 2007 suuremmat kuin koskaan aikaisemmin. Yritysten maksamien osinkojen määrä kasvoi 43 prosenttia. Toisaalta viimeaikaiset tiedot köyhyydestä Suomessa ovat hälyttäviä.

Tulevaisuuden uhkia

Uusliberalismi on ristiriidassa kestäväen kehityksen

periaatteiden kanssa. Ekokatastrofi uhkaa. Tulevaisuudesta kirjoittaessaan Patomäki hahmottelee suurten uhkien skenaarioita (eri mahdollisuuksia). Öljy uhkaa loppua, globaalit vastakkainasettelut pahenevat, joukkotuhousoseiden riski kasvaa ja ilmastonmuutos kiihtyy. Toisaalta on myös visioita paremmista mahdollisuuksista, kuten uudistetun keynesiläisyyden käyttöönotto, globaali demokratia- ja turvallisuusjärjestelmä.

Francis Fukuyaman mukaan historia on loppunut (uusliberalismiin). Patomäki on eri mieltä:

“Uusliberalismi on vain maailmanhistorian yksi pieni onneton välivaihe.”

Patomäki on pyrkinyt kirjoittamaan mahdollisimman helposti ymmärrettävää tekstiä. Lukemista keventävät yksitoista tekstilaatikkoa eri aiheista, valokuvat,

diagrammit, taulukot ja kuviot. Kirjan lopussa on kommentoitu neljäntoista sivun lähdeluettelo. Lukekaa tämä mielenkiintoinen kirja.

Eero Karhimo, Loke

Lisää työhyvinvointia ja sosiaalista pääomaa

Eräässä tamperelaisessa yrityksessä turvaututtiin yritysfuusion jälkeen Voimia - hankkeeseen. Projektin johdon mukaan työhyvinvointi liittyy keskeisesti tuottavuuteen, toimitusvarmuuteen ja kannattavuuteen. Projektin tuloksena työntekijöiden osaaminen kasvoi lisääntyneen työnkierron ansiosta ja sairauspissaolot vähenivät. Lisäksi toimintavarmuus parani ja vuokratyövoiman osuus vähentyi.

Sosiaalinen pääoma on sosiaalista ympäristöä kuvaava käsite, jolla on terveysvaikutusta. Se tarkoittaa jollekin ihmisryhmälle ominaista yhteisöllisyyttä, luottamusta ja yhteenkuuluvuutta. Työpaikan sosiaalinen pääoma vaikuttaa ihmisten hyvinvointiin. Tutkimustiedon mukaan vähäinen sosiaalinen pääoma voi aiheuttaa masennusta. Työpaikan psykososiaalisella ilmapiirillä voi muutenkin olla suuri merkitys mielenterveydelle. Sosiaalisen pääoman kehittämisellä voidaan edistää koko työyhteisön hyvinvointia.

(lähde: työelämän kehittämisen lehti Telma 2/2008)

Eero Karhimo, Loke

SKP:n posti- ja logistiikka-alan vaalitulaisuus

Syyskuun toisena viikonloppuna järjestettiin SKP:n posti- ja logistiikka-alan vaalitulaisuus Juttutuvassa, historiallisessa Graniittilinnassa Säästöpankinranta 6:ssa. Illan aihe oli: ”Kuntien lähipalvelujen puolesta, ei yksityistämiseksi”. Musiikista huolehti englantilaissyntyinen trubaduri Richard Thompson, joka lauloi brittiläisiä kitarakappaleita sangen koskettavasti. Yleisöä saapui paikalle arviolta pari-kolmekymmentä.

Tilaisuutta juonsi sujuvapuheinen Irene Auer, valveutunut nuori postityöntekijä. Hän esitteli tilaisuuteen keskustelemaan saapuneet kunnallisvaaliehdokkaat, jotka olivat Lasse Nevalainen, LOKE, ay-aktiivi, Pähkinärinteestä, Vantaalta; Jussi-Petteri Lappi, postinjakaja ja talonmies Pitäjänmäestä Helsingistä; Sippo Kähmi, postinjakaja Sipoosta; Hannu Aaltonen, satamavalvoja Ruoholahdesta ja Juha Kovanen, insinööri, ent. postityöntekijä Tikkurilasta, Vantaalta.

Irtisanomiset

SKP:n puheenjohtaja, Helsingin kaupunginvaltuutettu Yrjö Hakanen alusti keskustelua kiihkkottoman asiallisesti. Hän puhui mm. siitä, miten menestyvät yritykset irtisanovat työntekijöitä ilman yhteiskuntavastuuta, vaikka talous olisi ylijäämäinen. Hän mainitsi esimerkkinä metsäteollisuuden jättäjäisten UPM:n ja Stora Enson viimeaikaiset joukkoirtisanomiset. Hän oli tarkastanut yritysten tulokset, joita ei oltu TV-uutisissa mainittu, ja oli saanut selville mm. seuraavaa:

- UPM:n liikevoitto oli viime vuonna 483 miljoonaa euroa ja tämän vuoden ensimmäisen puoliskon osavuosikatsauksessa 350 miljoonaa, mikä on kaksi kertaa enemmän kuin edellisenä vuonna vastaavana ajanjaksona. Stora Enso puolestaan on tehnyt tämän vuoden ensimmäisellä puoliskolla jo suuremman liikevoiton kuin viime vuonna yhteensä. Stora Enson liikevoitto tammikesäkuulta on noin 235 miljoonaa ja koko viime vuoden liikevoitto 212 miljoonaa.

Hakanen mukaan syyksi irtisanomisille riittää, että hukkomaiset sijoittajat saavat vieläkin parempaa voittoa jostakin toisesta kohteesta. Hän lisäsi, että tarvitaan valtion suojatoimia, etteivät pienituloiset menetä työpaikkojaan pörssi-sijoittajien voitonsaalistuksen takia.

Palveluiden yksityistäminen

Hakanen mukaan Helsinki teki voittoa 363 miljoonaa euroa viime vuonna ja samalla hyvinvointivaltiosta ollaan auliisti luopumassa yksityistämisen nimissä. Oikeiston ja keskustan tavoitteisiin sisältyy yksityistäminen, kilpailuttaminen ja ulkoistaminen ynnä muut koodinimet julkisen sektorin alajolle. Hakanen lainasi Matti Vanhasen ääneen lausuttuja tavoitteita, joiden mukaan terveydenhoito pitäisi hoitaa ensisijaisesti yksityisellä puolella ja julkisen puolen terveydenhuolto olisi siten varattava köyhimmille.(!)

13.9.08 Helsingin Sanomien keskustelupalstalla mainittiin, että julkisen puolen terveydenhuoltoa on ajettu alas, mistä kausaalisesti seuraa, että sitä on alettu pitää huonompana. Onhan se huonompaa, jos resurssit vähenevät ja priorisoidaan eli ”vedetään punakynällä” potilaiden hoitotarpeita ja lääkärit katoavat yksityiselle puolelle. Kaikkien terveydelliset ongelmat kuitenkin kuuluu hoitaa, olivat ne sitten pieniä tai isoja. Nyt Suomessa on enemmän varallisuutta kuin koskaan. Toimitusjohtaja Nenosen mukaan (HS nettisivut 13.9.08) HUS ja HYKS ovat maailman tasolla huippusairaaloita ja tehokkuus on suurinta Pohjoismaissa. Niillä on historiansa pahin kriisi menossa, kun liikemaailman johtomallia sovitetaan terveydenhuoltoon. Ihmisten hoitotarpeen pitää määritellä terveydenhuollon resurssit, eikä tuottavuuden, kuten yleisökirjoituksissa kirjoitettiin. Aiheesta ovat yllilääkärit ja ylihoitajat ”raivoissaan”. Lääkärien pitää saada määritellä resurssit, eikä liikemiesten.

Juha Kovasella oli sydäntä lähellä terveyskeskusmaksujen alentaminen ja psykiatrinen sairaanhoito vaimonsa Pirjon ammatinkin puolesta (psykiatrinen sairaanhoitaja) ja oman lapsen takia, jolla on autismia. He toivat esille psykiatrisen sairaanhoidon ongelmia. Esimerkiksi Vantaan psykiatrisessa sairaalassa on aikuisten osastolle pistetty nuoria, jopa eräs 12-vuotias lapsi, mikä on laissa kiellettyä. Sairaanhoitajat tekevät työtä siellä hyvin usein jopa seitsemästä ilta-yhdeksään ja sitten kehityskeskusteluissa annetaan enemmän pisteitä sille, kuka jaksaa tehdä pidempiä päiviä.

Tuottavuusajattelu hyödyttää vain omistajia ja huonontaa työntekijöiden ja potilaiden asemaa. Siinä on kyse siitä, miten vähemmällä saadaan aikaan enemmän. Lasse Nevalainen mainitsi, että Itellan siivouspalvelut on yksityistetty, ja että ennen Postilla oli omat siivoojat. Sitten kilpailutettiin siivouspalvelut ja entiset työntekijät irtisanottiin surutta. Nyt siivooja ansaitsee 7 euroa tunti, mitä Itellan pitkän linjan ay-aktiivi Nevalainen kutsui

”ihmisen työn pilkkaamiseksi”. ”Tuloksena on, että meillä on karpäsiä taukokuoneessa, roskiset täynnä, ja veskipaperikin on joskus loppu. Lattiat lakaistaan jos ehditään.” Nämä asiat saattavat koitua terveysriskeiksi.

On hälyyttävää, että tuottoon perustuvaa johtomallia sovelletaan aloille, jotka kuuluvat kuntien peruspalveluihin. Ne täytyisi järjestää verorahoin,” Sippo Kähmi, 22, ikäisekseen erittäin valveutunut nuori kunnallisvaaliehdokas Sipoosta korosti. Välttämättömiä peruspalveluja ovat mm. terveydenhuolto, joukkoliikenne, postinjakko ja lainvalvonta, jonne on myös levinnyt ajatus liikelaitoksesta vieraiden kestittämisineen ja pr-lahjoineen. Tullissakin puhutaan ”asiakkaista”, jotka maksavat ”palveluista”. Esim. tuotevääreännösten pysäyttäminen on maksullinen palvelu. Yritys, jolla on varaa, hankkii yhteiskunnan suojelua, mutta pienet yritykset eivät voi sitä tehdä. Seuraavaksi kai poliisin ”palveluja” saa maksusta?

Kokoomus avoimesti kiittää itseään siitä, että se ajoi määrätietoisesti Suomen EU:hun, vaikka ”valta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa 200-jäseninen eduskunta”, joka oli siis ”luovuttamaton oikeus”. Nyt se on siirretty EU:lle. Olemme Suomessa ennen aikojamme noudattaneet postidirektiiviä, joka koskee vapaata kilpailuttamista, ja joka tulee pakolliseksi kaikissa jäsenmaissa vasta v.2011.Yrjö Hakasen mukaan suomalaiset ovat olleet liian kilttejä. Sippo Kähmi totesi omassa puheenvuorossaan, ettei kilpailuttamisen seurauksena aidosti synny kilpailua, kun jotkut suuret eurooppalaiset yritykset saavat monopoliaseman.

Olen Lasse Nevalainen -52 syntynyt mieshenkilö. Synnyin Kanta-Hämeessä pienviljelijän poikana. Maailmalle lähdin 15 vuotiaana varttuen eri puolilla kuten Riihimäellä, Keravalla, Helsingissä, Espoossa, Vantaalla. Työskentelin eri hommissa ja nyt jo yli 30 vuotta Postissa (Itella).

Ay-liikkeen luottamustoimissa olen ollut kolmisenkymmentä vuotta. Nyt olen ehdokkaana Vantaan kaupunginvaltuustoon SKP:n (Suomen kommunistinen puolue) ehdokkaana.

Asumiskustannukset

Hannu Aaltonenkin oli sitä mieltä että, pitäisi päästä irti EU:sta, ja että Helsingin Satamalta vapautuville alueille Sörkkään ja Jätkäsaareen pitäisi rakentaa kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja tavallisille työntekijöille. Tontinvuokra-asia on kuuma peruna nyt. Asumiskustannukset nousevat, koska tonttien vuokrat nousevat ensi vuoden alusta. Kuitenkin samaan aikaan golfkenttien tonttivuokrat ovat huomattavasti halvempia. Esim. Arabianrannan asumisalueen tonttivuokra on 2,7€/m², kun Talin golfkentän tonttivuokra on vain 0,12€/m². Liikuntavirasto maksaa kiinteistövirastolle kymmenen kertaa korkeampaa sisäistä vuokraa kuin nämä kokoomuslaisten keskenään sumplimat halvat vuokrat.

Julkinen liikenne

Jussi-Petteri Lappi, 26, otti puheeksi joukkoliikenteen, ja viheralueet, joita pitäisi pyrkiä säilyttämään. Hän oli sitä mieltä että täälläkin, niin kuin useissa eurooppalaisissa suurkaupungeissa voitaisiin kokeilla pikaraitioliikennettä, aluksi vaikka Jokeri-linjan paikalla.

Juha Kovasta lainatakseni SKP:n saama kannatus vaaleissa vaikuttaa muihin poliittisiin voimiin poliittisen suunnan muutoksen puolesta. Kannattaa vetää reilusti vasemmalle kunnallisvaaleissa, jos tarkastellaan asiaa voimavektorina. Pidetään kiinni oikeuksista, ettei jo saavutetuista eduista tingitä! SKP:laiset ehdokkaat eivät jätä kritisoimatta tulos tai ulos -ajattelua.

Haluan haastaa nykyisen menon. Kuntien tärkeistä tehtävistä on tehty kapitalistien voitonhimon temmelyskenttiä. Sairaan- ja terveydenhoitoa on yksityistetty ja laatua heikennetty. Julkinen liikenne on huonolla tolalla. Ihmiset pakotetaan käyttämään yksityisautoa kun muuta mahdollisuutta ei ole. Ökykauppakeskuksia rakennetaan ja pienet myymälät tapetaan. Tälläkin konstilla pyritään lisäämään yksityisautoilua.

EU jyrää kuntasektorillakin. Verotusta pyritään yhdenmukaistamaan. Uudet palvelut on kilpailutettava. Kunnallisetkin palvelut alistetaan kansainväliselle pääomalle. Julkinen liikenne on tästä hyvänä esimerkkinä. Huonontamalla työntekijöiden palkkoja ja työoloja on saatu aikaan työvoimapula joka ei ole todellisuutta, rahalla saa varmasti työntekijöitä.

Tähän menoon on saatava muutos. Kuntien peruspalvelut on palautettava kuntien omaksi, demokraattisesti valvotuksi toiminnaksi. Kuntien työntekijöille on varmistettava kunnollinen palkkaus, työvoimapula loppuu varmasti siihen.

Rahastakaan se ei ole kiinni .Valtion ylijäämästä voidaan lisätä kuntien valtionosuuksia. Kunnallisverotus voidaan ulottaa pääomatuloihin.

Asukkaiden vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä. On mahdollista perustaa kaupunginosavaltuustoja. Kunnalliset kansanäänestykset ovat mahdollisia.

PUNAINEN KAAPELI

Taide ja Kulttuuri

Se kaapelilaatikko, joka sisälsi normaalia punaisemman datakaapelin, oli lojunut myymälän hyllyssä jo kuudetta kuukautta. Normaalisti tavara teki kauppaansa alta parin viikon ja sitä sai olla jatkuvasti tilaamassa lisää. Internetin jatkuva voitonkulku kuin suorastaan huusi jatkuvaa hoosiannaa myymälän menekissä. Mutta tuo yksi laatikko oli alkanut jo kerätä pölyä päälleen. Pahvisen kaapelilaatikon kyljessä oleva muovinen ikkuna alkoi jo harmaantua tasaisesti päälleen kertyneestä pölystä. Tosin kaapeli itsessään loisti kauniin punaisena tuosta tirkistelyluukusta, kuin huutaakseen kaunista värisävyään. Myymälän ainoa työntekijä, keski-ikäinen miesmyyjä oli ikään kuin aistinut, ettei tuossa kaapelissa ollut kaikki kohdallaan, se oli aivan liian punainen. Hän oli tuntenut outoja väristyksiä itsessään asettaessaan tuota kaapelilaatikkoa hyllyyn, miten patkka muovia voisikin vaikuttaa noin pahaenteiseltä. Myyjä ajatteli, että hän ei myy tuota kaapelia lainkaan, vaan lopulta palauttaa sen vanhentuneena. Mutta sitten parin viikon hyllyssä olon jälkeen oli ajatellut asiaa tarkemmin ja manannut typerää taikauskoisuuttaan. Lopulta pitkän tuumailun jälkeen hän päätti, että myy sen normaalisti kuten muutkin kaapelit. Mutta punaisten kaapelien menekki olikin alkanut hiipua sitä mukaa kun tavara oli kadonnut hyllystä, kysyntää ei meinannut enää riittää. Lopulta tuo muita kirkkaampi kaapeli oli jäänyt yksin nököttämään hyllyn perälle.

Sitten eräänä päivänä se tapahtui. Myymälään astui viehättävä punatukkainen varhaista keski-ikää lähestyvä nainen. Hän kyseli datakaapeleista kaiken mahdollisen ja myyjän esitellessä sekä mustaa (normaali), harmaata (nopealle yhteydelle) ja punaista kaapelia (erittäin nopealle yhteydelle), myyjä huomasi että tuo nainen näki vain punaisen kaapelin. Ei, hän ajatteli mielessään, sillä hän oli jo hieman ihastunut tuohon naiseen. Hänestä vain jotenkin tuntui, ettei hän voisi myydä tuota nimenomaista punaista kaapelia tuolle naiselle. Naisen vasemmassa nimettömässä ei ollut sormusta. Myyjä päätteli naisen olevan vapaa ja hän itse juuri oli ollut jo pitempään vailla sopivaa treffiseuraa. Myyjästä tuntui, että tuo kaapeli pilaisi hänen mahdollisuutensa, ja hän lievin sanakääntein yritteli taivutella naista valitsemaan joko mustan tai harmaan kaapelin. Mutta se oli toivotonta, nainen halusi nimenomaan punaisen kaapelin. Myyjä huokaisi kuin huomaamattaan ja lopulta pitkän hampain myi kaapelin naiselle. "Minusta tuntuu, että tästä pienestä punaisesta muovipatkasta koituu minulle vielä paljon iloa", sanoi nainen lähtiessään ovelta ja väläytti myyjälle hymyn joka sai hänen polvensa notkahtamaan. Niinpä, tuumi myyjä itsekseen, ehkäpä enemmän tosiaan kuin arvaatkaan...

Nainen avasi tietokoneen kotonaan, kun oli tehnyt ohjeiden mukaiset kytkennät, että nettiyhteyden luominen saattaisi alkaa. Käyttäjätunnusten, salasanojen ja ohjeistusten viidakko ei tuottanut tuskaa naiselle, vaan hän raivasi itseään eteenpäin näppärän sulavasti. Viimein ruutuun ilmestyi teksti, joka kertoi yhteyden olevan valmis. Nainen viimeisteli yhteyden pikakuvakkeet koneen työpöydälle ja syöksähti verkon syövereihin. Hän vieraili useilla kiinnostavilla keskustelupalstoilla ja rekisteröityi niihin. Nämä olivat pieniä asioita joista hän oli vain haaveillut, sillä työnantaja oli kieltänyt työkoneneen käytön henkilökohtaiseen surffaukseen netissä. Edellinen oma kone oli pari vuotta sitten mennyt avioerossa ex-miehen mukana ja oli kestänyt aika tovi, ennen kuin hän oli saanut pienistä tuloistaan säästettyä rahaa oman tietokoneen ostamiseen. Nyt haave oli toteutunut ja rauhallinen perjantai-ilta kotona netissä surffaten oli vihdoinkin totta. Hän oli pari kertaa avautunut lähimmille työkavereilleen tästä aiheesta ja he olivat pitäneet häntä hieman hassuna. Viettää nyt vain aikaa kotona tietokoneen kanssa, he olivat ihmetelleet. Hän selitti, että ennen eroa hän oli usein viihtynyt älykkäissä keskusteluissa ihmisten kanssa joita oli löytynyt keskustelupalstoilta. Nämä keskustelut olivat pitäneet hänet elossa loppuun kalutun värittömän, hajuttoman ja mauttoman avioliiton loppumyrskyissä, kun toiselle ei enää ollut mitään sanottavaa. Olikin ollut helpotus, että hänen ex-mies löysi vahingossa toisen naisen. Se olikin enemmän kuin sopiva syy lyödä piste liitolle, jossa ei ollut jäljellä enää muuta kuin sormus, hääkuva, vihkitodistus ja yhteinen sukunimi ovelta.

Nainen heräsi ikkunasta kajastavaan lämpimään auringonsäteeseen, venytteli pitkään ja hartaasti. Noustuaan ylös hän napsautti tietokoneen päälle ja meni keittämään kahvia. Ensimmäisen kupposen juotuaan hän asteli koneelle ja tarkisti sähköpostinsa. Postia olikin tullut aikamoinen määrä, sillä hän oli lähetyllä edellisiltana usealle ystävälleen uudesta henkilökohtaisesta e-mail osoitteesta. Yksi posti pisti kuitenkin erityisesti silmään. Lähettäjänä oli lyhyesti vain 'kivikasvo', se ei vaikuttanut spammilta joten hän tarkisti viestin ominaisuuksista lähettäjä tiedot: kivikasvo@gmail.com. Olikohan se joku tuttu, nainen aprikoi ja päätti sitten avata viestin, eihän sieltä mitään viruksia tulee jollei klikkaa linkkejä, hän päätteli. Viesti ei ollutkaan mikään roskaposti, vaan kiinnostava viesti joltain mieheltä, joka oli eräällä palstalla seurannut hänen keskusteluaan. Hän päätti viestinsä sanoihin: "...jos nämä mainitsemani bändit ja laulajat ja heidän levyt ovat sinulle

tärkeitä, on meillä enemmän kuin paljon yhteistä.” Nainen oli kuin shokissa. Mies oli maininnut viestissään hänelle kaikista rakkaimpia levytyksiä ja musiikintekijöitä. Niitä jotka koskettivat häntä eniten. Hän tajusi nyt miltä palstalta mies oli löytänyt hänen viestinsä, mutta hän ei ollut maininnut yhtäkään niistä nimistä palstan viesteissään, mistä mies oli kertonut. Ja mikä oudointa, hän ei ollut millekään keskustelupalstalle jättänyt käyttäjäprofiiliinsa mitään sähköpostiosoitetta. Nainen kuitenkin vastasi miehen viestiin, saadakseen tietää tästä enemmän. Siitä kehkeytyikin päivän mittaan kiinnostava viestien vaihto, josta alkoi kuoriutua esiin hämmästyttäviä asioita. Nainen kysyi mieheltä mistä tämä oli saanut tämän sähköpostiosoitteen ja tämä vastasi vältellen aihetta humoristisesti: ”Jaa, ehkä toi mun hieno tyttömäisen punainen datakaapeli kävi onkimassa sen jostain verkon uumenista ihan itse.” Tuota vastausta lukiessaan, nainen tuijotti epäuskoisena omaa punaista datakaapeliaan, joka ikään kuin hohti lattian hämärässä...

Viestin vaihto jatkui viikkoja ja se oli todella antoisaa naiselle. Mies tiesi häntä kiinnostavasta musiikista lähes kaiken ja omasi uskomattoman levyvalikoiman. Tuntui kuin tietyt sävelet soivat koko ajan heidän viestitellessään. Ainoa seikka mikä hieman hämäsä naista oli miehen antama kuvaus itsestään... ”Mä oon vaan tämmöinen erakoitunut, lävistelty ja tatuoitu kaljupää kivierämaan kellarien uumenista, eikä mua oikein mikskään hymyjojaksi voi kehua”. Nainen oli vastannut, että hymyylisit vaan, se tekee kaikista ihmisistä kauniin. Mies vain vastasi tyylysti, että ainakin toistaiseksi ei mikään hymyilytä. Nainen oli jättänyt asian silleen, eikä antanut tuo seikan sitten enää itseään pahemmin häiritä. Joten, viestien vaihto jatkui mukavissa merkeissä ja taisipa mies puolipiloillaan mainita jossain viestissä, että tämmöinen viestittely voi vaikka vahingossa johtaa avioliittoon, jollei ole varovainen. Naista nauratti miehen ironinen ja älykäs huumori, sekä nokkela kielenkäyttö. Viesteistä kävi myös selkeästi ilmi, että he olivat myös useissa muissakin asioissa musiikin lisäksi täysin samalla aaltopituudella.

Eräänä iltana, jolloin nainen tunsu olonsa vain jotenkin lopen väsyneeksi ja uupuneeksi, tuli mieheltä viesti. Siinä mies kysyi mahtaisiko häntä piristää jos saisi postiinsa pari kuvaa omasta urbaanista sähköpostipeikostaan? Nainen vastasi myöntävästi ja lisäsi, että sitten sellaisia kuvia kiitos ihan ilman paitaa, että näen ne sun paljon puhutut lävistyksesi ja tatuoinnit. Jonkin ajan kuluttua kuvat tulivat naisen sähköpostiin. Nainen katsoi kuvia hämmästyneenä. Kuvissa oli bermuda-shortseissa oleva täysin kalju mies, jonka ylävartalo oli täynnä erilaisia lävistyksiä ja tatuointeja. Kuvat oli otettu kameralla peilin kautta eri kulmista miehen vartaloa. Yhdessäkään kuvassa miehen kasvot eivät näkyneet kunnolla, vaan ne olivat jotenkin pienen hämärän peitossa. Nainen vastasi, että hyvä kroppa sulla ja hyvällä maulla otetut lävärit ja kuvat, mutta saisiko vielä yhden kuvan hymyllä? Kuin huomaamatta kuluu tunti ja toinenkin, nainen alkaa jo ihmetellä kun vastausta viestiin kuulu. Lopulta viesti mieheltä saapuu aamuyöllä. Siinä lukee vain karusti: ”Poistan sun yhteystiedot mun sähköpostista, enkä kirjoittele enää”. Nainen on hämmentynyt, nojautuu taaksepäin ja antaa katseensa kiertää huonetta. Hän huokaisee raskaasti ja kuin vahingossa hänen katse osuu lattialla olevaan datakaapeliin. Aivan kuin sen ei enää olisikaan niin kirkkaanpunainen...

Hogman

Otteita Siliamin työpäivästä

Postinkäsittelijä Siliam heräsi maanantaiseen tuotantopäivään hyvin levänneenä. Oli siristävän kirkas aamu. Ensimmäinen aamu vuonna 2033 ilman sadetta.

“Huomenta kullannuppu”, makuuhuoneen keskuspalvelin toivotti pirteänä, “muista tarkistaa tuottavuustilasi.” Siliam työnsi sormensa keskusyksikössä olevaan sensoriin ja näyttöruudulle ilmestyi pitkä rivistö tietoa Siliamin terveydestä ja vireystasosta. Vihreä valo syttyi.

“Erinomaista. Tuotantokyky 92 %. Työaika 2,96 tuntia”, kone ilmoitti. Sitten koneen uumenista kuului tuttua rutinaa ja kulhoon tipahti kolme pilleriä, kaksi punaista ja yksi violetti.

“Kaksi violettiä”, Siliam sanoi, “tahdon kaksi.”

“Ei tänään, rakas Siliam. Eilen sait viisi”, kone vastasi. “Anteeksi Siliam, todella, yhtiömme puolesta... tiedäthän sinä, se on vastoin yhteisiä arvojamme.”

“Paskat”, Siliam murahti ja sulki koneen. Sitten hän avasi sen uudestaan, työnsi sormensa anturiin ja kuppiin kolahti uudet kolme pilleriä. Siliam kaatoi pillerit kurkkuunsa ja huuhtoi ne sisälle ruuansulatussystemiinsä lasillisella synteettistä kolinaa.

“Olen pettynyt sinuun Siliam. Voi olla, että voimme joutua ottamaan asian esille seuraavassa palaverissa.” Siliam hymyili koneelle. Hänen päänsä oli jo paisunut positiivisista ja rauhoittavista ajatuksista.

“Tietysti rakas rakkine. Heti kun rakas tuotannonjohtomme laskeutuu alas vuorelta Moraalis-eetoksellisesta Symposiumistaan. Ja samalla jos saat yhteyden sinne keskusjohtoon, niin ilmoittaisitko munkki Joosualle, että palauttaa Tuotanto-Kabbalani muistitikun. Mutta nyt, jos sallinet, minun pitää kipaista Karibialla.”

Karibian rannikko oli hyvä paikka henkistyä. Yksi parhaista. Rannikolla chillaili pääasiassa logistiikka-alan duunareita, verkostoitumisalan taiteilijoita ja palkkamurhaajia. Se oli henkilökohtaisen laatuajan ja rentoutumisen elämyskeskus, jonka hermosäikeen muodosti rivistö baareja, luostareita, kasinoita ja vireyshotiloita - pullollaan stimulantteja ja endorfiinia seksin & sekoamisen nälkäiselle työväenluokalle.

Siliam jätti autonsa parkkiin rantabulevardille Grand Vegasin eteen. Hän avasi avoauton takakontin ja ojensi kasinon palvelusväelle kaksi krokotiilinnahkaista pelisalkkuaan. Sitten he kävelivät jonossa kasinon vastaanottoon.

“Kas, sir Siliam. Hienoa nähdä teitä taas tänään. Samat kuviot?” vastaanottovirkailija kysyi ja skannasi samalla Siliamin luottotiedot tämän otsasirusta.

“Jep.”

“Pöytä kuusi, olkaa hyvä.”

Pöytä kuusi sijaitsi pelisalissa numero kolme. Pelisali kolme oli tarkoitettu erityisen paatuneille duunareille. Heille, jotka suolsivat valtoimenaan globalis-kriittistä eetosta, nauttivat orgaanisia yrttejä ja eivät suostuneet vastaanottamaan parempaa elämää lupaavia tarjouksia. Heille se oli yksi ja sama. Pelisalin sisustus oli epäonnistunut ristisiitos Muumilaaksoa ja goottilaista kidutuskammiota. Pelisalin ämyreistä surisi matalaoktaaninen ja rentouttavan nostalginen doom ja grindgore. Ei mitään raskasta ja nopeata, asiakaskunta oli jo keski-ikäistä ja työn raskaan raastamaa.

Sir Siliam! Ihanaa!”, Bella ja Tittioliina hihkuivat palkkansa eteen ja syöksyivät Siliamin kaulaan kuin vastasyntyneet koala-kaksoset. Bella ja Tittioliina työskentelivät markkinointialalla.

“Sir Siliam, voitatko sinä taas tänään?”

Jos totta puhutaan, Siliam ei ollut voittanut vielä ikinä. Ei euroakaan. Mutta hän oli tottunut. Semmoista elämä on. Bellan kieli luikerteli Siliamin korvalehdelle ja Tittiolinan käsi siirtyi tunnustelemaan Siliamin lompakkoa.

“Asiaan, rakas Siliam. Haluaisitko tulla huoneeseen tutustumaan erinomaisiin keittiön muoviastioihin? Säilyttämisen kokonaisratkaisu, elinikäinen takuu sinulle joka arvostat käytännöllisyyttä ja esteettistä ulkomuotoa. Me lupamme olla erittäin käytännöllisiä...ja erittäin esteettisiä...voisit saada jopa bonusta.”

“Katsotaan myöhemmin”, Siliam vastasi. “Nyt on peliaika.”

Siliam tuijotti pelipöytää ja yritti analysoida sitä kylmän rauhallisesti. Siliamin pelisalkkujen koko sisältö oli pinottuna pottiin pöydän keskelle. Hän oli sijoittanut suurimman osan kassastaan Kaukoidän keskisuureen elintarviketeollisuuteen ja loput valuuttakauppaan ja maakaasuun. Riski oli suuri mutta ei mieletön. Pelisalin valotaululla vilistivät osakekurssit, jotka ilmoittivat että Siliam oli kaksi miljoonaa euroa voitolla. Siliamin vastapeluri, panamalainen kaivostehtailija, oli ilmiselvästi hermostunut. Siliam oli vallannut panamalaiselta yhden lenkkitosuyrityksen, pilkkonut

sen osiin, ulkoistanut kengänpohjien ja lestin valmistuksen, automatisoinut nauhaosaston, säätiöinyt voitot ja myynyt lopulta koko firman kiinalaiselle investointipankille. Panamalainen oli rahoittanut Turkmenistanin vapausliikettä ja aiheuttanut kosolti häiriöitä Urgundin kaasuesiintymällä. Tästä ei Siliam pitänyt. Hän osti maata panamalaisen pääkonttorin ympäriltä ja rakensi sinne uraanijalostamon ja julisti alueen itsenäiseksi.

Siliamin peli oli hallinnassa. Tyytyväisenä hän lupasi tilata Tittioliinalta purkillisen ihmeitä tekevää autovahaa ja Bellalta juoruaviisin vuosikerran. Panamalainen oli epätoivoinen. Konsernin kurssi oli notkahtanut murto-osaan sen alkuperäisestä arvosta, tavaraliikenneosasto oli laitettu selvitystilaan ja markkinointipäällikkö oli hypännyt keskuskonttorin katolta.

Kas Siliam.”

Siliam nosti katseensa pelilaudalta, eikä ollut tyytyväinen näkemäänsä. Siliamia tervehtivä mies oli Siliamin firman talouspäällikkö, ekonomi LaX.

“Täällä sitä pelaillaan ja työajalla, otaksun.”

Ekonomi istuutui Siliamia vastapäätä ja pinosi pelilaudalle tornillisen valtion obligaatioita, osakkeita ja käteistä.

“Itse asiassa tulini pyytämään sinut mukaan. Pomolla on asiaa. Missä paikantimesi on?”

“Koirani söi sen.”

“Arvot sanovat että tavoittamisen ja välittämisen ratkaisun takaavat tavoitettavat ja välittävät työntekijät. Sihteerillä oli vakaa käsitys että luuhastelet täälläpäin.”

”Tiedän missä olen. Useimmiten.”

Ekonomi LaX sijoitti pinon panoksestaan eritrealaiseen sijoitusyhtiöön ja valtasi Siliamilta muutaman alihankkijayrityksen osake-enemmistön. Siliamin terveysvaikutteisten maitotuotteiden tuotanto takkuili pahasti. Laxin palkkaamat headhunterit voitelivat Siliamin konsernin hallituksen jäseniä ja hallitus jakaantui eripuraisiksi kuppikunniksi. Bella ja Tittioliina lähtivät pelisalista.

”Sinulla on hyviä harrastuksia, postinkäsittelijä Siliam. Eikä sinua ole ikinä kiinnostanut vaikkapa tuotantoesimiehen virka?”

”Tuotantoesimiehen?”, Siliam murahti. ”Tuotantoesimiehiä ei ole ollut enää kymmeneen vuoteen.”

”Eikö? Voi pahas.”

Panamalainen huomasi hetkensä koittaneen. Panamalaisen konserni fuusioitui LaXin konserniin hyvällä kurssilla. Yritys valtasi ensitöikseen Itä-Euroopan elintarvikemarkkinat. Kaiken lisäksi konserni tuki voimakkaasti Euroopan Unionin päätöstä rahoittaa uuden maakaasuputken rakentamista Turkmenistanin länsipuolelta Kazastanin kautta. Turkmenistanin taaleri ajautui syöksykierteeseen ja Siliam menetti minuutissa yli 90 % varallisuudestaan. Lopulta Siliamin hallinnassa oli enää pikkuruinen Lempääläinen ravintolayritys joka hallinnoi kahta nakkikioskia Ypäjällä ja Suhmovaarassa. Näidenkin toiminta loppui pian, kun LaXin omistama Tampereen Nakkitehdas saneerasi strategiansa ja alkoi tuottamaan taulutelevisioita.

”Lähdetäänkö?”, LaX kysyi ja lappasi samalla koko Siliamin maallista omaisuutta lapiolla juuttisäkkeihin.

”Minne?”

”Syvällisten Aatosten Kukkulalle.”

Syvällisten Aatosten Kukkula sijaitsi Joroisten golf-keskuksen takana hyvien liikenneyhteyksien ja kunnallistekniikan äärellä. Kukkulalle johti aromaterapeuttisesta sorasta tehty polku ja polkua reunustivat muoviset kirsikka- ja taatelipuut. Kukkulaa peitti mystinen usva, jossa oli aavistus eukalyptusta ja kuubalaista sikaria. Höyry oli peräisin isoista palkeista. Palkeita pumppassi joukko Kukkulan palkollisia, joista osa oli pukeutunut keijukaisiksi, osa menninkäisiksi ja osa Vestan neitsyeiksi. Polun vasemmalla puolella oli Taikalampi, johon pulahtanut näki uskomuksen mukaan nenäänsä pidemmälle ja pystyi lukemaan keskiaikaisten torikauppiaiden kryptisiä kirjoituksia. Oli sanomattakin selvää, että kun yrityksen strategiaa, missiota, visiota ja arvopohjaa piti alkaa syventämään, oli Syvällisten Aatosten Kukkula tähän mitä otollisin ja virikkeellinen paikka.

Siliam ja LaX hiippailivat kukkulan laelle varpaisillaan, sillä pienikin narahdus, kolahdus tai rusahdus olisi voinut aiheuttaa sanoin kuvaamattomia markkinahäiriöitä. Viimein he saapuivat kukkulan huipulle. Koko paikalle kokoontunut konsernin johtoryhmä näytti Siliamin silmissä ikään kuin eteriseltä. Se oli aivan kuin henkistynyt maallisesta olomuodostaan viisauden ja henkisyuden mirhamiksi.

Markkinointijohtaja Uimonen istui lootusasennossa persialaisella matolla ja näytti leijuvan aavistuksen maankamaran yläpuolella. Uimosen turbaanista lensi kipinöitä ja hän huojui matolla edes takaisin kuin vedessä kelluva poiju. Henkilöstöjohtaja Kanervikko sijaitsi parimetrisen kivisen pylvään päässä. Kanervikko oli ripustanut kasvoilleen harmaan risuparran ja ruoski lähes alastonta naisvartaloaan pajuvitsalla huudelleen välillä käsittämättömiä ruokottomuuksia suu vaahdossa ja irvistellen synnintuskissa hirvittävällä tavalla. Pääjohtaja istui maassa ja tyytyi sneppailemaan hölmistynyttä sammakkoa suuren papyrus - kääreen päällä. Näkymää ympäröi Sarpanevan suunnittelema stonehenge -tyylinen muovikuutio-installaatio ja sataprosenttisen fensuin täydensi aukion itäpäässä töröttävä ruosteinen talikko.

”Krhmmm”, LaX kakisteli pääjohtajan korvaan. Pääjohtaja heräsi transsistaan. Pääjohtajan sammakko käytti häiriötä hyväkseen ja lähti tyytyväisenä nylkyttämään pääjohtajan ruohikolla lojuvaa lompakkoa.

”Oi. Keitä olette te berserkit? Ette ottomaaneja lie?”, pääjohtaja kysyi.

”LaX ja Siliam.”

"Huh, mikä helpotus ja huokaus suutani säkenöi. Alituisesta maailmasta matkani päättynyt jo lienee. Taikametsässä jo pahoin eksynyt olin ja missiön vallan hukassa. Kiusasi minua itse ilkeä lohikärmes Bobo. Nauloin ja pavunversooin vangitsi minut luolaansa ja kärvensi partakarvani lieskoillaan. Onneksi pelasti minut munkki Joosua, joka taikamiekallansa ja loitsuin nujersi lohikärmeksen. Sitt' matkasimme kaukomaille, miss' ihmisillä oli neljä kättä, kuin lonkerot vallan ja oli hovissa hirvenpaisti ja hienot pidot, miss' noitui paha, syylläinen noitamuori munkki Joosuan kaalimadoksi ja kyisessä pelossa haroin verisin sormin lukemattomat rikkaruohot ja ellen olisi apua saanut voimaeläimeltäni Eskolta, olisin siellä vieläkin, mut' sitten lensin minä varpusen selässä läpi seitsemän meren, meritursas kannollani, olisiko ollut itse Molgord ja päädyin lopulta ...Storyvilleen kuuntelemaan erästä ranskalaista barbia, mutta mikä asianne veljet hyvät, jos tiedustella saanen?"

"Arvon pääjohtaja, autuas Tiikerintassu, ritari jalo ja väkevä, sitä vaan, että kun pyydettiin...", Siliam vastasi.

"Aa, nyt vanha, rääkätty sieluni jo muistojen jyvästä heilimöi. Jalo ritari Kanervikko, mikä lienee tämä asianlaita, joka on saanut nämä matkaajat vuorellemme saapumaan?"

Kanervikko lopetti itsensä ruoskimisen ja parahti sitten epätoivoiseen itkuun.

"Voi, mikä on ihmisen osa! Vain tuskaa ja vaikerrusta kuulen rotkosta elämän! Laitan sieluni puntarille ja paljonko on arvonni. Vain taalerin, jos sitäkään. Minä alimmista alimmainen. Mitä väliä minulla, sinulla? Usko, tuottavuus, rakkaus – siinä oiva pakkaus. Roskaa. Roskaa on kaikki pyrintömme. Runous ja kauniit kukkaset, siit' on lohtu ainoa, jalo ritari Tiikeritassu. Tahdon ma rakastaa. Rakastaa kuin hullu.

Saanko kysyä. Kysyä kuin isä pojaltaan, kuin mies vaimoltaan: Pidätkö sinä meistä, ystäväni Giliam?"

"Siliam."

"Viliam, pidätkö sinä meistä edes hieman?"

Kanervikko laskeutui hiertyvin reisin alas pylväästään ja konttasi Siliamin luo.

"Tiedän että me olemme mielestäsi, miten sen nyt sanoisi...hieman etäisiä. Mutta me pidämme sinusta, todella. Minä tahtoisin ojentaa sinulle, Biliam, nyt nämä itse kutomani villasukat, ikään kuin osoitukseksi näistä lämpimistä tunteista mitä minä, mitä koko konsernimme johtoryhmä tuntee Sinua kohtaan. Ole hyvä. Minä rakastan sinua."

Kanervikko ojensi villasukat Siliamille. Villasukat oli kääritty rullalle ja sidottu ruusunpunaisella nippusiteellä. Onnittelukortissa oli sininen jänöpupu, kolme tanssivaa keijua ja teksti: "Piliamille onnea ja tsemppiä johdosta. Terveisin, rakkaudella, Johtoryhmä."

Kanervikko pyysi muun johtoryhmän luokseen. Sitten he huusivat kolme kertaa "eläköön Siliam!" ja halasivat Siliamia kukin vuorollaan.

Siliam lähti kävelemään alaspäin. Puolessa välissä hän kääntyi katsomaan taakseen. Johtoryhmän jäsenet vilkuttivat Siliamille kaihoisesti ja Siliamin täytti sillä hetkellä syvä rakkaus ja usko. Aurinko pilkahti esiin pilven takaa ja kukkulan taustalla häämötti kaunis sateenkaari. Linnut lauloivat.

Kello oli vasta kuusi illalla kun Siliam saapui työpaikalleen. Siliam huokaisi syvään. Arjen harmaus uhkasi pistää hartiat jumiin ja mielen matalaksi. Ei ollut helppoa olla duunari. Ei varsinkaan kun oli kasinon jäljiltä persaukinen.

Pohjois-Euroopan lajittelukeskus oli Siliamin kartanon takapihalla, koirankopin ja omenapuun välissä. Siliam venytteli hetken, motivoi itseään ja astui sitten tehtaan ovesta sisään. Huoneessa oli työpöytä, jakkara, tietokone ja turvakengät. Siliam istui pöydän ääreen. Hän avasi tietokoneen. Tietokoneen viestinvälitysohjelma Vipelo oli tehty varsin helppokäyttöiseksi. Näppäimistöissä oli yksi näppäin. Siinä luki ”Lähetä”. Hetken keskittyttyään Siliam painoi sitä. Tietokone rytyisi hetken, lähetti muutaman miljoonan 1. luokan ja 2.luokan viestin, markkinointihologrammin, multimediamainoksen ja verkkolehden... ja sitten Siliamin työpäivä oli ohi.

Siliam sulki lajittelukeskuksen oven ja käveli kartanolleen. Hän meni keittiöön, söi tablettinsa ja tarkisti henkilökohtaisen saapuneen postin. Oli näemmä palkkapäivä. Siliam tuijotti palkkatietoja typeryneenä.

”Kuukausipalkka 1720 €. Laatuun perustuva palkanosa 8 €. Tuottavuuteen perustuva palkanosa 25 730 204,25 €. Henkilöstörahasstone osuus 1. heinäkuuta 2033 mennessä: 273 573 004,73 €.”

Palkasta puuttuivat ilmiselvästi Siliamin tekemät kaksi ylityötuntia. Siliam polki lattiaa harmistuneena ja kirosi kuinka duunaria riistetään ja kusetetaan. Sitten Siliam poistui makuuhuoneeseen ja vaipui levottomiin uniinsa.

Takana oli taas yksi masentava maanantai. Ei ollut arvoa ihmisellä.

J. Lehmusvaara

Seuraava Pasilli ilmestyy ennen joulua. Kaikki mahdollinen asiallinen tai fiktiivinen aineisto otetaan antaumuksella ja ilolla vastaan. Viimeistään 28.11.2008. Aineisto sähköitse osoitteeseen jussi.lehmusvaara@itella.fi tai paperitse osoitteeseen Pasilli/PAU:n Pasilan osasto PL 925 00231 Helsinki.

